

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ
ໃນການໂຕ້ຕອບກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ລະຫັດມາດຕະຖານ : ມກປ-ລປ-2019-00005
STDCODE : AFSTD-LF-2019-00005

ວຽງຈັນ, 2019

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

3560

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ເລກທີ /ກປ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 06.. ກັນຍາ 2019

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ມາດຕະຖານ
ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດໃນການໂຕ້ຕອບກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 99/ນຍ, ລົງວັນທີ 09 ມີນາ 2017 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
- ອີງຕາມ ບົດລາຍງານຂອງ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເລກທີ 2502/ກລປ, ລົງວັນທີ 04 ກັນຍາ 2019;
- ອີງຕາມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຂອງ ກົມນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ເລກທີ 526..../ກບນ, ລົງວັນທີ 05 ກັນຍາ 2019.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດນຳໃຊ້ “ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການໂຕ້ຕອບກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ (ສະບັບປັບປຸງ) ປີ 2019”.
- ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ໂດສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ “ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການໂຕ້ຕອບກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ (ສະບັບປັບປຸງ) ປີ 2019” ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
- ມາດຕາ 3 ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ສະຖາບັນອ້ອມຂ້າງກະຊວງ, ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ “ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການໂຕ້ຕອບກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ (ສະບັບປັບປຸງ) ປີ 2019”.
- ມາດຕາ 4 ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ໃຊ້ປ່ຽນແທນ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດການຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ເລກທີ 0064/ກປ, ລົງວັນທີ 16 ມັງກອນ 2012.

ບຸນຂວາງ ຄຳບຸນເຮືອງ

ສາລະບານ

ໜ້າ

ຄຳນຳ.....	ii
ພາກທີ I ສະພາບທົ່ວໄປ ຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ	1
ພາກທີ II ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດການໂຕ້ຕອບ ການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ	4
ພາກທີ III ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄົ້ນຫາສາເຫດ ການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ ຫວັດສັດປີກ	11
ພາກທີ IV ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການເກັບຕົວຢ່າງເພື່ອວິໄຈຊອກຫາເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດ ປີກ	18
ພາກທີ V ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ	23
ພາກທີ VI ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ.....	27
ພາກທີ VII ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການປະຕິບັດການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ	32

ຄຳນຳ

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບຊາບນຳກັນແລ້ວວ່າ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຍັງແມ່ນພະຍາດຕິດແປດຮ້າຍແຮງຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ການລ້ຽງສັດປີກ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນເຮົາ ພະຍາດນີ້ໄດ້ລະບາດຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນຕົ້ນປີ 2004 ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນກະທົບຕໍ່ຊາວກະສິກອນຜູ້ລ້ຽງສັດປີກ ໃນ 46 ຟາມ ຢູ່ໃນ 3 ແຂວງ ທົ່ວປະເທດ ເຊັ່ນ: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈຳປາສັກ ໂດຍໃນຂະນະນັ້ນ ພະຍາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ສັດປີກຕາຍ ແລະ ຖືກຂ້າທຳລາຍ ຫຼາຍກວ່າ 155.000 ໂຕ.

ເຖິງວ່າໃນທີ່ຜ່ານມາພວກເຮົາຈະສາມາດຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກທີ່ລະບາດຂຶ້ນນັ້ນໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ ກຳຕາມ ແຕ່ກໍຍັງເຫັນວ່າສະພາບຂອງພະຍາດຍັງສືບຕໍ່ຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ການລ້ຽງສັດປີກຂອງຊາວກະສິກອນຢູ່ໃນປະເທດເຮົາຢູ່ ແລະ ກໍຍັງມີການລາຍງານກວດພົບເຊື້ອຢູ່ບາງແຂວງ ແລະ ບາງລະດູການ. ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້, ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ສຸມທຸກຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້ດີພໍສົມຄວນ ຈຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການລະບາດແຜ່ລາມເປັນວົງກວ້າງ.

ໃນທີ່ຜ່ານມາ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍໄດ້ສ້າງມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດໃນການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ສະບັບເລກທີ 0064/ກປ, ລົງວັນທີ 16/01/2012 ຊຶ່ງມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວໄດ້ເປັນບ່ອນອີງທາງດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໃນການຄວບຄຸມພະຍາດໄດ້ແລ້ວໃນລະດັບໜຶ່ງ ແຕ່ຍ້ອນເຫັນວ່າມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ອອກນຳໃຊ້ກ່ອນປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016 ແລະ ເຫັນວ່າບາງຂັ້ນຕອນປະຕິບັດທີ່ກຳນົດໃນມາດຕະຖານ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ສາຍພັນຂອງພະຍາດດັ່ງກ່າວ ກໍມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ແລະ ພົບສາຍພັນໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສາຍພັນ H7N9 ທີ່ເຄີຍພົບວ່າເປັນສາຍພັນທີ່ບໍ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສັດປີກສະແດງອາການ ແຕ່ມັນໄດ້ກັບກາຍມາເປັນສາຍພັນທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນສະແດງອາການເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ເສຍຊີວິດໄດ້.

ສະນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ມີມາດຕະຖານປະຕິບັດທີ່ດີ ຂະແໜງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງ ສະຫະປະຊາຊາດ, ສູນຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຂອງປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ອົງການກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ຈຶ່ງໄດ້ພ້ອມກັນ ປັບປຸງ ມາດຕະຖານການປະຕິບັດໃນການຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຄືນໃໝ່. ໂດຍຫວັງວ່າຈະໃຫ້ເປັນຄູ່ມືໃນການປະຕິບັດ ທີ່ດີ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ສາມາດນຳເອົາໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ໃນນາມ ກົມວິຊາການ ໃນການປັບປຸງ ເອກະສານສະບັບນີ້ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງສູງມາຍັງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ກົມຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກົມນິຕິກຳ ແລະ ນະໂຍບາຍກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ແຫ່ງ ສະຫະປະຊາຊາດ, ສູນຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ປະຈຳຂົງເຂດອາຊີ-ປາຊີຟິກ, ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມດ້ວຍ ພະນັກງານວິຊາການ ອ້ອມຂ້າງກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ບໍ່ວ່າທາງດ້ານທຶນຮອນ, ເທື່ອແຮງ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ເວລາ ເຂົ້າໃສ່ ຈົນເຮັດໃຫ້ເອກະສານສະບັບນີ້ ສຳເລັດ ຄົບຖ້ວນ ໂດຍສົມບູນ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...0.6...SEP...2019

ຫົວໜ້າກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ນ. ວິໄລພອນ ວໍລະພິມ

ພາກທີ I

ສະພາບທົ່ວໄປ ຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ (Avian Influenza, Bird flu) ແມ່ນພະຍາດຕິດແປດຮ້າຍແຮງຊະນິດໜຶ່ງ ຂອງສັດປີກທຸກຊະນິດ ລວມທັງ ນົກກະຈອກເທດ ສາມາດຕິດຕໍ່ໃສ່ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ໝູ, ແມວ, ເສືອ ແລະ ຄົນເຮົາອີກດ້ວຍ.

ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກທີ່ເກີດລະບາດຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນສາຍພັນທີ່ມີຄວາມ ຮ້າຍແຮງຄືກັນກັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດໃກ້ຄຽງຂອງພວກເຮົາ ຄືພົບການລະບາດຄັ້ງທຳອິດຢູ່ເກາະຮົງກົງ ໃນປີ 1997. ຈາກນັ້ນ, ໄດ້ພົບການລະບາດເປັນປະຈຳໃນແຕ່ລະປີ ຈົນເຖິງທ້າຍປີ 2003 ຫາຕົ້ນປີ 2004 ໄດ້ມີການແຜ່ລະບາດຢ່າງກວ້າງຂວາງຢູ່ຫຼາຍປະເທດຂອງພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ລວມທັງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມສຸນເສຍຕໍ່ອຸດສາຫະກຳ ການລ້ຽງສັດປີກ ຢ່າງມະຫາສານ.

ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກເປັນພະຍາດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃຫ້ແກ່ທຸລະກິດ ການລ້ຽງສັດປີກທຸກລະດັບ, ໃນນີ້ນັບທັງການລ້ຽງແບບອຸດສາຫະກຳເພື່ອສົ່ງອອກ, ການລ້ຽງແບບເຄິ່ງອຸດສາຫະກຳເພື່ອປ້ອນຕະຫຼາດພາຍໃນກໍຄືການລ້ຽງແບບເສດຖະກິດຄອບຄົວ ເພື່ອບໍລິໂພກພາຍໃນ. ນອກຈາກນີ້ມັນຍັງສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ແກ່ທຸລະກິດອື່ນໆ ອີກເຊັ່ນ: ຕະຫຼາດຊີ້ຂາຍສັດປີກ, ໂຮງຂ້າສັດປີກ ແລະ ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານເປັນຕົ້ນ.

ສະເພາະຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2004 ທີ່ຜ່ານມາ, ເຖິງວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີທຸລະກິດ ການຜະລິດສັດປີກເພື່ອສົ່ງອອກກໍຕາມ ແຕ່ມູນຄ່າທີ່ເກີດຈາກ ສັດປີກຕາຍ, ຂ້າທຳລາຍ ແລະ ສິນເປືອງອື່ນໆກໍມີສູງເຖິງເກືອບ 4 ຕື້ ກີບ.

ສຳລັບຢູ່ປະເທດໃກ້ຄຽງແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງເຮັດໃຫ້ອຸດສາຫະກຳສົ່ງອອກສັດປີກຖືກຢຸດສະຫຼັກ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນພະຍາດນີ້ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບເຖິງສຸຂະພາບຂອງຄົນ ເປັນຕົ້ນຢູ່ປະເທດ ຫວຽດນາມ ແລະ ໄທ ໄດ້ມີຜູ້ຕິດເຊື້ອຫຼາຍກວ່າ 50 ຄົນ ແລະ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດເຖິງ 37 ຄົນ.

ສາເຫດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແມ່ນ ເກີດຈາກເຊື້ອໄວຣັດ Influenza Virus A ຕະກູນ Orthomyxoviridae, ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານແອນຕີເຈນ (Antigen) ຂອງສານ Haemagglutinin (H) 14 ຊະນິດ ແລະ ສານ Neuraminidase (N) ຈຳນວນ 9 ຊະນິດ ທີ່ມີຢູ່ໃນໂຄງຮ່າງຂອງເຊື້ອ, ເພິ່ນຈຶ່ງສາມາດແຍກຍ່ອຍອອກໄປໄດ້ ຫຼາຍສາຍພັນ. ຊຶ່ງສາຍພັນເຫຼົ່ານັ້ນມີທັງຊະນິດທີ່ຄວາມຮ້າຍແຮງສູງໄປຈົນເຖິງສາຍພັນທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສັດເປັນພະຍາດໄດ້ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮ້າຍແຮງ.

ມາຮອດປັດຈຸບັນນີ້ພົບວ່າ ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ສາຍພັນທີ່ມີຄວາມຮ້າຍແຮງແມ່ນ: H5N1, H7N3, H7N7. ນອກຈາກນີ້ກໍພົບສາຍພັນອື່ນໆຕື່ມອີກແຕ່ບໍ່ຮ້າຍແຮງ. ສຳລັບເຊື້ອພະຍາດທີ່ໄດ້ລະບາດຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ຜ່ານມານັ້ນແມ່ນ ສາຍພັນ H5N1, H5N6 ແລະ ສາຍພັນໃໝ່ອື່ນໆ

ເຊື້ອໄວຣັດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ທີ່ປົນເປື້ອນຢູ່ກັບອາຈົມ ໃນອຸນຫະພູມ 4 ອົງສາC ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ 35 ວັນ, ໃນອຸນຫະພູມ 60-70 ອົງສາC ສາມາດຂ້າເຊື້ອໄວຣັດໄດ້ພາຍໃນ 5 ນາທີ. ຢາຂ້າເຊື້ອໄດ້ທົ່ວໄປ ສາມາດຂ້າເຊື້ອໄວຣັດນີ້ໄດ້ ເຊັ່ນ: ຟອກມາລິນ 3%, ປຸນຂາວ 10%, ຄະລໍຣາມິນ B 3%, ໂຊດຽມໄຮໂປຄລໍໄຮ, ເຫຼົ້າ 70-90 ອົງສາ ແລະ ຢາຂ້າເຊື້ອອື່ນໆ.

ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກສາມາດຕິດສັດປີກຈຳພວກ: ໄກ່, ເປັດ, ຫ່ານ, ໄກ່ງວງ, ນົກກະທາ, ນົກກາງແກ, ນົກກະຈອກເທດ ລວມທັງນົກປ່າຊະນິດຕ່າງໆ ໃນທຸກອາຍຸ. ໃນຈຳນວນສັດປີກເຫຼົ່ານີ້ ເປັດ ຖືວ່າເປັນໂຕຖືເຊື້ອທີ່ສຳຄັນໃນການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດອອກສູ່ສະພາບແວດລ້ອມ.

ການຕິດແປດຂອງພະຍາດສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ 2 ທາງຄື: ຈາກການສຳພັດໂດຍກົງລະຫວ່າງສັດເຈັບກັບສັດແຂງແຮງ ແລະ ຈາກການສຳພັດໂດຍທາງອ້ອມໂດຍການຫາຍໃຈເອົາອາກາດທີ່ປົນເປື້ອນດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຕິດຈາກການກິນອາຫານ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ປົນເປື້ອນດ້ວຍອາຈົມ ແລະ ສິ່ງຂັບຖ່າຍຕ່າງໆຂອງສັດເຈັບ.

ການລະບາດຂອງພະຍາດສ່ວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດອອກຈາກຟາມໄປຈຳໜ່າຍຕາມຕະຫຼາດ, ການນຳເອົາສັດປີກທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດແລ້ວເຂົ້າມາລ້ຽງປົນກັບສັດທີ່ຍັງແຂງແຮງ ຫຼື ນຳມາບໍລິໂພກຢູ່ຄອບຄົວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄົນ, ໝາ, ແມວ ຫຼື ນົກປ່າ ທີ່ເຂົ້າມາຫາກິນຢູ່ນຳຄອກສັດ ນັບທັງພາຫະນະຂົນສົ່ງ ກໍເປັນປັດໃຈທີ່ສຳຄັນໃນການນຳເຊື້ອພະຍາດຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປສູ່ອີກບ່ອນໜຶ່ງໄດ້. ການລ້ຽງສັດປີກຫຼາຍປະເພດປະປົນກັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການລ້ຽງໄກ່ປົນກັບເປັດ ຈະມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໃນການກໍ່ໃຫ້ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດນີ້ໄດ້.

ໄລຍະການຟັກເຊື້ອຂອງພະຍາດນີ້ ປົກກະຕິ ແມ່ນຢູ່ໃນ ໄລຍະເວລາ ປະມານ 3 ຫາ 7 ວັນ. ສັດປີກທີ່ເປັນພະຍາດນີ້ອາດບໍ່ສະແດງອາການອອກໃຫ້ເຫັນ ຫຼື ສະແດງລັກສະນະອາການທີ່ຮ້າຍແຮງແຕກຕ່າງກັນ ຂຶ້ນກັບຄວາມຮ້າຍແຮງ ຫຼື ປະລິມານ ຂອງເຊື້ອໄວຣັດທີ່ໄດ້ຮັບ.

ອາການທີ່ພົບເຫັນໂດຍທົ່ວໄປມີຄື:

- ມີລັກສະນະເທງົາຊຶມ, ມັກນອນຈຸ່ມກັນ, ບໍ່ກິນອາຫານ, ຈ່ອຍຜອມ, ຂົນຫຍິງ;
- ມີບັນຫາທາງລະບົບຫາຍໃຈ, ໄອ, ຈາມ, ຫາຍໃຈຍາກ, ນ້ຳຕາໄຫຼ, ໜ້າຕາບວມ, ຫອນ ໜຽງຊ້າ, ເຫຍື່ອເມືອກຕາ ແລະ ຜິ່ງດັງອັກເສບ;

- ມີອາການທາງລະບົບປະສາດ ເຊັ່ນ ຊັກ;
- ຖ່າຍເປັນນ້ຳ (ຖອກຫອ້ງ);
- ປະລິມານໄຂ່ໃນຝຸງຫຼຸດລົງ ຫຼື ຮູບຮ່າງຂອງໄຂ່ ມີລັກສະນະຜິດປົກກະຕິ;
- ສຳລັບເປັດ ຈະສັງເກດເຫັນ ຜິ່ງປາກ ແລະ ຫູອດລົມອັກເສບ;
- ສັດປີກຕາຍຢ່າງກະທັນຫັນ ອັດຕາການເຈັບ ແລະ ຕາຍສູງ;

ຮ່ອງຮອຍຂອງພະຍາດ ມັກພົບເຫັນ ຄື:

- ມີການອັກເສບ ຢູ່ຕາມບໍລິເວນ ຜິ່ງດັງ ແລະ ຕາ;
- ປອດບວມ, ຫູອດລົມ ແລະ ຖົງລົມ ອັກເສບ;
- ມີຈຸດເລືອດອອກຢູ່ຕາມກ້າມຊີ້ນ ແລະ ເຫຍື່ອຫຸ້ມຫົວໃຈ;
- ແຂ່ງບວມມີ ປ່າມເລືອດສີແດງ;
- ສ່ວນຮ່ອງຮອຍອື່ນ ທີ່ພົບເຫັນ ໃນອະໄວຍະວະພາຍໃນນັ້ນ ແມ່ນອາດເກີດມາຈາກສາເຫດ ການຕິດແປດ ຂອງພະຍາດແຊກຊອນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ເຊື້ອຣາ, ເຊື້ອບັກເຕີເຣື້ຍ ຫຼື ເຊື້ອໄວຣັດອື່ນ.

ການບິ່ງມະຕິພະຍາດ ເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນຖືເອົາການພົບເຫັນອາການສະແດງອອກຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊຶ່ງມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບອາການຂອງພະຍາດຫຼາຍຊະນິດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ນິວຄາເຊິນ, ອະຫິວາສັດປີກ, ຫູອດລົມອັກເສບ, ອະຫິວາເປັດ ແລະ ອື່ນໆ. ແຕ່ການບິ່ງມະຕິພະຍາດທີ່ແນ່ນອນ ແມ່ນຕ້ອງອາໄສຜົນຂອງການວິໄຈຈາກຫ້ອງວິໄຈພະຍາດເທົ່ານັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພົບເຫັນສັດປີກເທງົາ ຫຼື ຕາຍທີ່ສິ່ງໃສ່ວ່າເປັນພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຕ້ອງສົ່ງຕົວຢ່າງໄປຫາສູນວິໄຈພະຍາດສັດ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອກວດກາວິໄຈໂດຍດ່ວນ.

ສັດທີ່ເປັນພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້. ສັດປີກຢູ່ຄອກ ຫຼື ຟາມໃດ ທີ່ກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ ຕ້ອງໄດ້ທຳລາຍຖິ້ມທັງໝົດ. ພະຍາດນີ້ສາມາດປ້ອງກັນໄດ້ ດ້ວຍການເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດຫຼັກການອະນາໄມ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບຢ່າງເຂັ້ມງວດເປັນຫຼັກ.

ຖ້າຫາກທ່ານ ພົບເຫັນ ສັດປີກຂອງທ່ານ ເຫງົາ ຫຼື ຕາຍກະທັນຫັນ ໃຫ້ຮີບແຈ້ງ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສັດຕະວະແພດບ້ານ, ພະນັກງານ ຫ້ອງການ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຫຼື ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຂອງແຂວງ ຊາບໂດຍດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາ ສັດປີກ ເຫງົາ ອອກໄປຈຳໜ່າຍ, ຫ້າມຖິ້ມ ຊາກສັດປີກຕາຍ ລົງໃນ ແມ່ນ້ຳ ລຳເຊ, ໃຫ້ຮີບກຳຈັດ ຊາກສັດ ລວມທັງ ອາຈົມ, ໄຂ່ ແລະ ອາຫານສັດປີກ ດ້ວຍການເຜົາ ຫຼື ຝັງ ແລະ ຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດທີ່ກຳນົດເປັນເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ.

ຖ້າມີການຢືນຢັນວ່າເກີດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ມີການປະກາດເປັນເຂດລະບາດ, ຈັດຕັ້ງ ຄະນະສະເພາະກິດເພື່ອຕິດຕອບ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການຄວບຄຸມ, ສືບຕໍ່ທາງພະຍາດ, ເຝົ້າລະວັງຢ່າງໃກ້ສິດ, ດຳເນີນການຂ້າທຳລາຍ ແລະ ອະນາໄມຂ້າເຊື້ອພະຍາດໂດຍດ່ວນ ໂດຍຕ້ອງໄດ້ມີການຮ່ວມມື ຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນ ເຂົ້າຮ່ວມ.

ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ເປັນພະຍາດໜຶ່ງທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ຖ້າຄົນຕິດເຊື້ອພະຍາດ ຊະນິດທີ່ມີຄວາມຮ້າຍແຮງຕໍ່າ ອາດມີອາການເຫຍື່ອຫຸມຕາອັກເສບ ຮ່ວມກັບ ມີອາການ ທາງລະບົບຫາຍໃຈເລັກ ນ້ອຍແຕ່ວ່າຖ້າຕິດເຊື້ອພະຍາດສາຍພັນ H5N1 ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍຮ້າຍແຮງ ແລະ ເສຍຊີວິດໄດ້. ສະນັ້ນ ຕ້ອງຫຼີກເວັ້ນການສຳພັດກັບສັດປີກທີ່ມີອາການເຈັບປ່ວຍ.

ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຈະສາມາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນໄດ້ ໃນເວລາມີການສຳພັດ, ຜ່ານທາງລະບົບຫາຍໃຈ, ການຈັບ, ຂົນສົ່ງ, ການຂ້າ ແລະ ການຄົວ ສັດປີກທີ່ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຕາຍ. ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ຈະ ຕິດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໄດ້ແກ່:

- 1). ຜູ້ລ້ຽງສັດປີກ;
- 2). ພໍ່ຄ້າ-ແມ່ຄ້າ ຂາຍສັດປີກ;
- 3). ຜູ້ຂັບລົດ ແລະ ຜູ້ຂົນສົ່ງສັດປີກ;
- 4). ຜູ້ຂ້າ-ຄົວສັດປີກ;
- 5). ສັດຕະວະແພດ ຄຸມຟາມສັດປີກ ຫຼື ຜູ້ກວດກາວິໄຈພະຍາດສັດປີກ;
- 6). ພະນັກງານ ທີ່ຮັບຜິດຊອບລົງຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ;
- 7). ຜູ້ລ່າສັດປີກປ່າ ແລະ ຜູ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບສັດປີກ;

ໃນປະຈຸບັນນີ້ ຍັງບໍ່ທັນມີຢາທີ່ຈະປິ່ນປົວ ແລະ ປ້ອງກັນຄົນບໍ່ໃຫ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດນີ້ໂດຍກົງໄດ້ເທື່ອ, ສິ່ງທີ່ ເຮັດໄດ້ຄືຕ້ອງສັກຢາວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່ຕາມລະດູການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາມີພູມຕ້ານທານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການເກີດໄຂ້ຫວັດໄວ້ກ່ອນ ແນໃສ່ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນມີການແຜ່ເຊື້ອຫວັດຕິດຕໍ່ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຊຶ່ງຈະເປັນ ວິທີການໜຶ່ງ ຈຳກັດບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອໄຂ້ຫວັດທີ່ມີຢູ່ທົ່ວໄປປະສົມປະສານກັບເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດທີ່ບໍ່ຮ້າຍ ແຮງກັບກາຍມາເປັນຊະນິດທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກ ທ່ານ ຫຼື ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງທ່ານມີຜູ້ເປັນໄຂ້ ແລະ ມີອາການຄ້າຍຄືໄຂ້ຫວັດ ໃຫ້ໄປ ໂຮງໝໍເພື່ອພົບແພດໂດຍດ່ວນ ຖ້າທ່ານສົງໄສ ກ່ຽວກັບ ສັດເປັນພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ທ່ານສາມາດຕິດຕໍ່ ອົງການລຸ່ມນີ້:

- 1) ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫຼື ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ
- 2) ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫຼື ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ
- 3) ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເບີໂທ: 021 215242
- 4) ກົມຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເບີໂທ:021 264324
- 5) ໂທສາຍດ່ວນ 166.

ພາກທີ II

ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ

ການໂຕ້ຕອບ ການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

1. ຈຸດປະສົງ:

ເພື່ອໃຫ້ມີຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໂຕ້ຕອບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ທີ່ເປັນເອກະພາບສຳລັບການໂຕ້ຕອບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ບໍ່ໃຫ້ແຜ່ລາມອອກໄປສູ່ວົງກ້ວາງ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້:

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ໃນເວລາທີ່ມີການລາຍງານ ສົງໄສ ສັດປີກ ເຈັບ ຫຼື ຕາຍ ຍ້ອນພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຢູ່ໃນລະດັບ ຄອບຄົວ, ຟາມ, ບ່ອນທ້ອນໂຮມສັດ, ໂຮງຂ້າສັດປີກ, ຕະຫລາດ, ດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດ, ຢູ່ປ່າ ຫຼື ສວນສັດ ລວມທັງ ບ່ອນອື່ນໆ ທີ່ກວດພົບເຊື້ອພະຍາດທາງຫ້ອງ ວິໄຈ ຜ່ານການເຝົ້າລະວັງແບບບຸກ ຫຼື ການວິໄຈແບບດ່ວນ.

3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ:

1. ການລະບາດ ໝາຍເຖິງ ປະກົດການ ມີການເກີດພະຍາດລະບາດ ຫຼາຍກໍລະນີ ເກີນເກນປົກກະຕິ ກັບ ກຸ່ມສັດປີກສະເພາະ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ຫຼື ໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ;

2. ພະຍາດລະບາດ ໝາຍເຖິງ ພະຍາດທີ່ສາມາດອຸບັດຂຶ້ນ ຢ່າງຄົງທີ່ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ຫຼື ຢູ່ໃນກຸ່ມປະຊາກອນສັດ ໃດໜຶ່ງ ຢ່າງເປັນປະຈຳ;

3. ສັດເປັນພະຍາດລະບາດ ໝາຍເຖິງສັດທີ່ໄດ້ຮັບເຊື້ອພະຍາດລະບາດທັງທີ່ສະແດງອາການ ແລະ ບໍ່ສະແດງອາການ;

4. ສັດສົງໄສເປັນພະຍາດລະບາດ ໝາຍເຖິງ ສັດປີກທີ່ສັດຕະວະແພດພິຈາລະນາແລ້ວເຫັນວ່າມີລັກສະນະໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້: (1) ສັດທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ເກີດພະຍາດລະບາດ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີພະຍາດລະບາດ ຫຼື ມີໂອກາດສຳພັດກັບເຊື້ອພະຍາດລະບາດ, (2) ເປັນສັດທີ່ບໍ່ຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາ ແລະ ມີອາການຄ້າຍຄື ກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ;

5. ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ໝາຍເຖິງ ເຊື້ອຈຸລະໂລກໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ສາຍພັນທີ່ເຮັດໃຫ້ສັດປີກຕິດເຊື້ອແລ້ວສະແດງອາການ ແລະ ຮ່ອງຮອຍທີ່ຊັດເຈນອອກໃຫ້ເຫັນ, ສາຍພັນດັ່ງກ່າວສາມາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ເຊັ່ນ: H5N1, H5N6 ແລະ ສາຍພັນອື່ນໆ;

6. ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດບໍ່ຮ້າຍແຮງ ໝາຍເຖິງ ເຊື້ອຈຸລະໂລກໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ສາຍພັນທີ່ເຮັດໃຫ້ສັດປີກຕິດເຊື້ອແຕ່ບໍ່ສະແດງອາການອອກ ເຊັ່ນ: H7N9, H9N2 ແລະ ຊະນິດອື່ນໆ. ແຕ່ເຊື້ອ H7N9 ສາມາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນສະແດງອາການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ອາດຕາຍໄດ້;

7. ຫົວໜ່ວຍລະບາດວິທະຍາ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ທີ່ມີກຸ່ມສັດອາໄສຢູ່ນຳກັນ ທີ່ມີສ່ວນພົວພັນທາງດ້ານລະບາດວິທະຍາ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສຳພັດກັບເຊື້ອພະຍາດທີ່ເປັນສາເຫດ. ຕົວຢ່າງ: ຖ້າພົບພະຍາດລະບາດຢູ່ໃນສັດປີກທີ່ລ້ຽງປ່ອຍຢູ່ຕາມບ້ານໃຫ້ຖືເອົາ ບ້ານແມ່ນຫົວໜ່ວຍລະບາດວິທະຍາ, ຖ້າພົບພະຍາດຢູ່ຟາມທີ່ສັດບໍ່ໄດ້ສຳພັດກັບສັດພາຍນອກ ໃຫ້ຖືວ່າ ຟາມແມ່ນຫົວໜ່ວຍລະບາດວິທະຍາ, ຖ້າພົບພະຍາດລະບາດຢູ່ຕະຫຼາດ ໃຫ້ຖືວ່າຕະຫຼາດແມ່ນຫົວໜ່ວຍລະບາດວິທະຍາ, ຖ້າພົບຢູ່ໂຮງຂ້າສັດປີກ ໃຫ້ຖືວ່າໂຮງຂ້າສັດປີກ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍລະບາດວິທະຍາ ຫຼື ຖ້າພົບຢູ່ສະຖານທີ່ກັກກັນໃຫ້ຖືວ່າສະຖານທີ່ນັ້ນເປັນຫົວໜ່ວຍລະບາດວິທະຍາ;

8. **ເຂດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ** ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ທາງພູມສາດ ຊຶ່ງກຳນົດເປັນເຂດຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍ, ເຝົ້າລະວັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ເຂດຂ້າທຳລາຍ ແລະ ອະນາໄມຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ທີ່ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຂອງສູນກາງ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ;

9. **ເຂດເຝົ້າລະວັງພະຍາດ** ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ນັບເອົາແຕ່ຂອບນອກຂອງເຂດຄວບຄຸມພະຍາດອອກໄປ ໃນລັດສະໝີ 5 ກິໂລແມັດ ເພື່ອຕິດຕາມເຝົ້າລະວັງຢ່າງໃກ້ສິດ ແລະ ສຸ່ມເກັບຕົວຢ່າງ ສົ່ງໄປກວດຢູ່ສູນວິໄຈພະຍາດສັດ ພາຍໃນ 14 ວັນ;

10. **ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ** ໝາຍເຖິງ ຈຸດ ຫຼື ບ່ອນທີ່ກຳນົດຂຶ້ນ ໃນເຂດເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງເຂດລະບາດພະຍາດສັດ ແລະ ເຂດເຝົ້າລະວັງ ເພື່ອ ກວດກາການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າ-ອອກຈາກເຂດລະບາດພະຍາດສັດ;

11. **ການປ້ອງກັນພະຍາດລະບາດ** ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການໃດໆ ທີ່ປົກປ້ອງສັດບໍ່ໃຫ້ເປັນພະຍາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັດມີສຸຂະພາບດີ ໂດຍອາໄສຫຼັກການປ້ອງກັນພະຍາດ ເຊັ່ນ: ການບັນທຶກຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການສັກຢາກັນພະຍາດ ຫຼື ການປ້ອງກັນຕາມຫຼັກຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບ;

12. **ການຄວບຄຸມ ພະຍາດລະບາດ** ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການໃດໆ ທີ່ສາມາດຄວບຄຸມພະຍາດບໍ່ໃຫ້ແຜ່ລາມຈາກເຂດໜຶ່ງໄປຫາເຂດອື່ນ ຫຼື ການຄວບຄຸມສະພາບຂອງພະຍາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຟາມໃຫ້ໜ້ອຍລົງ ຫຼື ໃຫ້ໝົດໄປ ຫຼື ເປັນການຈຳກັດຂອບເຂດຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ເຊັ່ນ: ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເຝົ້າລະວັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ການຂ້າທຳລາຍ ແລະ ການອະນາໄມຂ້າເຊື້ອພະຍາດ;

13. **ມາດຕະການຄວບຄຸມພະຍາດໃນກໍລະນີກວດພົບເຊື້ອຈາກການເຝົ້າລະວັງແບບບຸກ** ໝາຍເຖິງ ການສືບສວນສອບສວນຄືນ, ການເກັບຕົວຢ່າງ, ການໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມ, ການອະນາໄມຂ້າເຊື້ອ, ການຂ້າ ທຳລາຍໃນກໍລະນີ ພົບເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຊະນິດຮ້າຍແຮງ;

14. **ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ** ໝາຍເຖິງເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ສາມາດປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍ, ຊຸດປ້ອງກັນປະກອບດ້ວຍ ໂສ້ງ, ເສື້ອ, ໝວກ, ແວ່ນຕາ, ເກີບໂບກ, ຖົງມື, ຜ້າອັດປາກ-ອັດຕັງ.

4. ການຈັດຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໂຕ້ຕອບ ການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

ຄະນະສະເພາະກິດໂຕ້ຕອບການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແມ່ນຄະນະໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກອົງການປົກຄອງຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ປະກອບດ້ວຍພະນັກງານຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍໃຫ້ ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ພະນັກງານຈາກຂະແໜງການອື່ນເປັນຄະນະ. ຄະນະດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະກອບມີ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ດັ່ງນີ້:

1. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄົ້ນຫາພະຍາດ;
2. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ;
3. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ;
4. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ.

5. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ

ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໂຕ້ຕອບພະຍາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄົ້ນຫາພະຍາດ, ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ, ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ແລະ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ;

2. ບັນຊາ ສ້າງການ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ໃນການດຳເນີນການໂຕ້ຕອບການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃຫ້ຖືກຕາມຫຼັກວິຊາການ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ວາງແຜນວຽກ, ແຜນຄົນ, ແຜນເງິນ ແລະ ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ວຽກງານໂຕ້ຕອບການລະບາດຂອງພະຍາດ;
4. ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ສົມວນຊຸນ;
5. ປະສານງານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແຕ່ລະໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ໃຫ້ສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
6. ປະສານງານກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
7. ລາຍງານໃຫ້ແກ່ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງ ໃນແຕ່ລະວັນ;
8. ໂຄສະນາດ້ານສຸຂະສິກສາ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ໃນການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ;
9. ລາຍງານ ແລະ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບຊາບສະພາບຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ.

6. ວັດຖຸປະກອນ

1. ແຜນທີ່ ຫຼື ແຜນຜັງຂອງເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ;
2. ວັດຖຸປະກອນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄົ້ນຫາພະຍາດ;
ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ, ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ແລະ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ;
3. ສີ່ພິມຕ່າງໆສຳລັບຈຸດດ່ານ ແລະ ໂຄສະນາຢູ່ເຂດເຝົ້າລະວັງ (ອຸປະກອນຊຸດໂຄສະນາ);
4. ພາຫະນະຮັບໃຊ້ໃນການໂຕ້ຕອບ.

7. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄວບຄຸມພະຍາດ

ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການປະກາດເປັນເຂດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດສັດ ໃຫ້ທຸກໆການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດປະຕິບັດ ມາດຕະການຄວບຄຸມ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງໜ່ວຍປະຕິບັດງານເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄົ້ນຫາພະຍາດ ລົງເກັບຂໍ້ມູນດ້ານລະບາດວິທະຍາ, ໃຫ້ການແນະນຳດ້ານວິຊາການໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ປ້ອງກັນເບື້ອງຕົ້ນ ທັງເກັບຕົວຢ່າງສົ່ງເຂົ້າສູນວິໄຈ;
2. ປະຕິບັດມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ເໝາະສົມ ຕາມມາດຕາ 29, 30 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ (ສະບັບປັບປຸງ) ແລະ ນອກຈາກນີ້, ຍັງຕ້ອງ ດຳເນີນມາດຕະການອື່ນ ເຊັ່ນ: ໃຫ້ໜ່ວຍງານຂ້າທຳລາຍ ແລະ ອະນາໄມຂ້າເຊື້ອ ດຳເນີນການຂ້າທຳລາຍສັດປີກທີ່ສົ່ງໄສວ່າຕິດເຊື້ອພະຍາດທັງໝົດ ຢູ່ໃນຈຸດທີ່ກວດພົບເຊື້ອ, ທຳລາຍຊາກສັດທີ່ຕາຍ, ອາຫານສັດ, ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຄອກສັດ, ສົ່ງເສດເຫຼືອ, ວັດຖຸປະກອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ທຸກໆການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ເຖິງສະພາບການຂ້າທຳລາຍ, ຈຳນວນສັດທີ່ຖືກຂ້າທຳລາຍ ແລະ ບັນຫາທີ່ພົບ. ເງື່ອນໄຂກຳນົດ ສຳລັບການຂ້າທຳລາຍສັດປີກໃຫ້ ພິຈາລະນາ ຕາມການກຳນົດຫົວໜ່ວຍລະບາດວິທະຍາ;

3. ໃຫ້ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ຕັ້ງຈຸດດ່ານ ເພື່ອແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ສິດຜົນຢາຂ້າເຊື້ອ, ຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ (ສັດທີ່ອາດມີການກ່ຽວຂ້ອງກັບເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ....), ກວດກາ ຕາມເສັ້ນທາງເຂົ້າ-ອອກ ເພື່ອປ້ອງກັນການລັກລອບ ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ເປັນເວລາ 14 ວັນ ແລະ ລາຍງານຫາທີມງານຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊາບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງທຸກວັນ;
4. ໃຫ້ໜ່ວຍປະຕິບັດງານງານເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຄົ້ນຫາພະຍາດຳເນີນການເຝົ້າລະວັງຢູ່ເຂດເຝົ້າລະວັງໃນລັດສະໝີ 5 ກິໂລແມັດ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນ, ໃຫ້ສຸ່ມເກັບຕົວຢ່າງສັດປີກທີ່ຢູ່ໃນລັດສະໝີດັ່ງກ່າວ ສົ່ງສູນວິໄຈພະຍາດສັດ ເປັນ ເວລາ 14 ວັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຊື້ອຢູ່ໃນເຂດເຝົ້າລະວັງ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ປະຕິບັດມາດຕະການຄວບຄຸມຄືນໃໝ່ ຕາມຫຼັກການທີ່ກຳນົດ;
5. ດຳເນີນການໂຄສະນາສຸຂະສິກສາ ລົງໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການປ້ອງກັນຕົນເອງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດ ແລະ ລາຍງານວຽກຂອງຕົນໃຫ້ຂັ້ນເທິງຊາບ;
6. ນຳສະເໜີ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ປະກາດຍົກເລີກເຂດພະຍາດລະບາດຢ່າງເປັນທາງການ ໃນກໍລະນີ ທີ່ການລະບາດຂອງພະຍາດໄດ້ສະຫງົບລົງແລ້ວ ຜ່ານການແຈ້ງການ ຫຼື ສົ່ງມວນຊົນ.

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ (H7N9 & H5N1)

ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແມ່ນຫຍັງ?

- ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊະນິດ A ສາຍພັນ H5N1 ແລະ ສາຍພັນ H7N9 ແຕ່ກະຈາຍຢູ່ນຳໄກ່, ເປັດ, ນົກກະທາ ແລະ ສັດປີກອື່ນໆ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່.
- ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊະນິດ A ທັງສອງສາຍພັນ ສາມາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ.

ທຳນາຍສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກຄື ແນວໃດ?

- ເຮັດອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຄອກສັດປີກ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການລ້ຽງສັດຢູ່ໃນຟາມ ແລະ ການລ້ຽງແບບຄອບຄົວຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ.
- ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະ, ມາດຕະການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດເຂົ້າ-ອອກໃນຟາມ ແລະ ລ້ຽງແບບຄອບຄົວ.

ສອບຖາມຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມນຳທ້ອງການຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂອງທ່ານ:

ນະຄອນຫຼວງ: 021 480 502; ຝັ່ງສາລີ: 088 210587; ຫົວພັນ: 064 314814; ຫຼວງນ້ຳທາ: 086 312355; ອຸດົມໄຊ: 081 312039; ບໍ່ແກ້ວ: 084 211428; ຫຼວງພະບາງ: 071 212018; ໄຊຍະບູລີ: 074 211515; ຊຽງຂວາງ: 061 212582; ໄຊສົມບູນ: 030 5387692; ວຽງຈັນ: 023 431588; ບໍລິຄຳໄຊ: 054 212445; ຄຳມ່ວນ: 051 251228; ສະຫວັນນະເຂດ: 041 212549; ຈຳປາສັກ: 031 213967; ສາລະວັນ: 034 211852; ອັດຕະປື: 036 211921; ເຊກອງ: 038 211548

ວິທີປ້ອງກັນຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວຈາກການຕິດ ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

ສັດປີກແຂງແຮງ = ຊີວິດປອດໄພ

1. ຫຼັງຈາກຈັບບາຍສັດປີກ, ຫຼັກຂົນ, ສຳຜັດກັບໄຂ້ ທ່ານຕ້ອງລ້າງມື ດ້ວຍສະບູໃຫ້ສະອາດ

3. ບໍ່ຄວນຂ້າຄົວສັດປີກທີ່ເຫງົາ ຫຼື ຕາຍ ໂດຍກະທັນຫັນ ເພື່ອບໍລິໂພກ ຫລື ຂາຍ

2. ຖ້າທ່ານພົບເຫັນສັດປີກຂອງທ່ານ ສະແດງອາການຜິດປົກກະຕິ, ສົງໃສວ່າອາດຈະຕິດເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ນາຍບ້ານ, ສັດຕະວະແພດບ້ານ ຫຼື ສາທາລະນະສຸກບ້ານ ຫຼື ພະນັກງານກະສິກຳເມືອງ ທັນທີ.

4. ການບໍລິໂພກສັດປີກ ຕ້ອງປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ສຸກດີ.

ສອບຖາມຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຂະແໜງວັງສັດ ແລະ ການປະມົງແຂວງຂອງທ່ານ:

ນະຄອນຫຼວງ: 021 480 502; ຜົງສາລີ: 088 210587; ຫົວພັນ: 064 314814; ຫຼວງນ້ຳທາ: 088 312355; ອຸດົມໄຊ: 081 312039; ບໍ່ແກ້ວ: 084 211428; ຫຼວງພະບາງ: 071 212018; ໄຊຍະບູລີ: 074 211515; ຊຽງຂວາງ: 061 212582; ໄຊສົມບູນ: 030 5387692; ວຽງຈັນ: 023 431588; ບໍລິຄຳໄຊ: 054 212445; ຄຳມ່ວນ: 051 251228; ສະຫວັນນະເຂດ: 041 212549; ຈຳປາສັກ: 031 213967; ສາລະວັນ: 034 211852; ອັດຕະປື: 036 211921; ເຊກອງ: 038 211548

ທ່ານຈະປ້ອງກັນການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໃນຝຸງສັດປີກຂອງທ່ານໃດ້ແນວໃດ?

1. ເມື່ອທ່ານສືບເສັ້ນສັດປີກເຈັບ, ຕາຍ ໃຫ້ແຈ້ງຕໍ່ພາຍບ້ານ
ຫຼື ອັດຕະວະແຜນບ້ານ ຫຼື ພະນັກງານກະສິກຳເມືອງຂອງ

2. ຖ້າສັດປີກເຫຼົ່າ ຕ້ອງແຍກອອກຈາກຝຸງ

3. ສັດປີກທີ່ນຳມາລ້ຽງໄໝ້ຫຼາຍຄັ້ງ ຕ້ອງແຍກ (ຂັງໄວ້
ກ່ອນ) ເພື່ອຕິດຕາມສະພາບສັດກ່ອນຢ່ອຍເຂົ້າໃນຝຸງ
ຢ່າງໜ້ອຍ 14 ມື້

4. ຖ້າທ່ານມີສັດປີກຕາຍໃຫ້ຂາດຂຸມລົງ ໃຊ້ປຸນຂາວໄຂບໃສ່
ພື້ນຂຸມ, ຈັບຊາກສັດນັ້ນຖິ້ມລົງຂຸມ, ໂຂບໃສ່ປຸນຂາວໃສ່
ຊາກສັດອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລ້ວລ້າງມືດ້ວຍສະບູໃຫ້ສະອາດ

5. ຫ້າມຖິ້ມຊາກສັດປີກຕາຍຊະຊາຍ ຫຼື ຖິ້ມລົງຄອງນ້ຳ
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດແຜ່ກະຈາຍ

6. ຫ້າມຕ້ອງແຕ່ງຄະນາໄມ ແລະ ພື້ນຢາຂ້າເຊື້ອບໍລິເວນ
ຄອກສັດທີ່ມີສັດປີກຕາຍ.

7. ຫ້າມຂ້າ, ຫ້າມກິນ, ຫ້າມຂາຍ ແລະ ຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກປ່ວຍ ຫຼື ຕາຍເດັດຂາດ

ສອບຖາມຍ້ອນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂອງທ່ານ:

ນະຄອນຫຼວງ: 021 480 502; ບຶ້ງສາລີ: 088 210587; ຫົວພັນ: 084 314814; ຫຼວງນ້ຳທາ: 088 312366;
ອຸດົມໄຊ: 081 312039; ບໍ່ແກ້ວ: 084 211428; ຫຼວງພະບາງ: 071 212018; ໄຊຍະບູລີ: 074 211616; ຊຽງ
ຂວາງ: 061 212682; ໄຊສົມບູນ: 030 5387692; ວຽງຈັນ: 023 431688; ບໍລິຄຳໄຊ: 064 212446; ຄຳມ່ວນ:
061 261228; ສະຫວັນນະເຂດ: 041 212649; ຈຳປາສັກ: 031 213967; ສາລະວັນ: 034 211852; ອັດຕະປື:

ພາກທີ III

ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄົ້ນຫາ

ສາເຫດ ການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

1. ຈຸດປະສົງ:

ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການສືບຄົ້ນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດຂອງການແຜ່ກະຈາຍຂອງເຊື້ອພະຍາດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມພະຍາດ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້:

ມາດຕະຖານ ສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຊຶ່ງອາດເປັນການລ້ຽງສັດປີກແບບຄອບຄົວ, ແບບເປັນຟາມ, ຕະຫຼາດ ຫຼື ຢູ່ສະຖານທີ່ຈຳໜ່າຍ ລວມທັງສະຖານທີ່ອື່ນ ໃນເວລາ ທີ່ໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າ ມີສັດເຈັບ ຫຼື ຕາຍ ທີ່ສົງໄສ ວ່າເປັນພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ.

3. ຄວາມໝາຍຂອງການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ

ການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການລະບາດຂອງພະຍາດ ແມ່ນ ກິດຈະກຳການເກັບກຳບັນດາຂໍ້ມູນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກໍ່ໃຫ້ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດ ເຊິ່ງລວມເອົາຂໍ້ມູນທີ່ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ, ກົນໄກການຕິດຕໍ່ ແລະ ບັນດາປັດໄຈສ່ຽງຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ການໂຕ້ຕອບການລະບາດຂອງພະຍາດໄດ້ຢ່າງທັນການ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

4. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ:

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດ ຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ ແມ່ນ ຄະນະວິຊາການສະເພາະ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ມອບໝາຍ ໂດຍທີມງານຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ຄະນະດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍ ພະນັກງານວິຊາການສັດຕະວະແພດ ຫຼື ລ້ຽງສັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວິທີການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງພະຍາດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

5. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດ ຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

ສືບຄົ້ນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສັດປີກທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງທີ່ຈຳເປັນສົ່ງສູນວິໄຈພະຍາດ;

1. ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານສະຖິຕິສັດລ້ຽງ ໂດຍໃຫ້ມີຂໍ້ມູນ ຊະນິດສັດ, ສາຍພັນ, ເພດ, ອາຍຸ ບັນທຶກໃສ່ແບບສອບຖາມ;
2. ກຳນົດຂອບເຂດຂອງການແຜ່ກະຈາຍຂອງເຊື້ອພະຍາດ;
3. ແນະນຳຊາວກະສິກອນ ຕິດຕາມສະພາບຂອງສັດປີກ ແລະ ແຍກປ່ຽວສັດເຈັບອອກຈາກສັດທີ່ແຂງແຮງ;
4. ແນະນຳຜູ້ຊື້-ຂາຍສັດປີກ, ຊາວກະສິກອນ ຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ທີມງານຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ບັນທຶກຂໍ້ມູນ, ວິເຄາະວິໄຈຂໍ້ມູນ;

6. ລາຍງານຜົນຂອງການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ ໃຫ້ແກ່ທີມງານຄວບຄຸມພະຍາດ ຊາບ.

6. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ

1. ແບບພິມແບບສອບຖາມ;
2. ແບບພິມເກັບຕົວຢ່າງ;
3. ເຄື່ອງກຳນົດທີ່ຕັ້ງ GPS;
4. ອຸປະກອນໃນການເກັບຕົວຢ່າງ (ເຂັມ, ສະແລງ, ກ້ານສາລີ, ຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອ, ບິກໝາຍຕົວຢ່າງ...);
5. ກະຕິກນ້ຳກ້ອນ ແລະ ນ້ຳກ້ອນທຽມ;
6. ແຟມໃສ່ເອກະສານ;
7. ເກີບໂບກ;
8. ຜ້າອັດປາກ, ອັດດັງ (N 95, ແບບທຳມະດາ);
9. ຖົງມື ແລະ (ຊຸດລົງພາກສະໜາມຖ້ຳມື);
10. ສະບູ ຫຼື ແຟບ;
11. ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ, ເຫຼົ້າເກົ້າສິບ;
12. ບັງສິດຢາຂ້າເຊື້ອ;
13. ຖົງຢາງສຳລັບໃສ່ສິ່ງເສດເຫຼືອ;
14. ສິ່ງພິມ ຫຼື ສີ່ໂຄສະນາຕ່າງໆ

7. ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ

ຂັ້ນຕອນທີ 1. ກະກຽມວາງແຜນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດແລ້ວ, ໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕ້ອງ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- 1) ຈັດກອງປະຊຸມ ກວດກາຄືນທີມງານທີ່ມີໜ້າ;
- 2) ວາງແຜນຕາມຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການລາຍງານ;
- 3) ກະກຽມອຸປະກອນ ແລະ ສະເໜີແຜນງົບປະມານ;
- 4) ກຳນົດບ້ານ, ຕະຫຼາດ ຫຼື ຟາມທີ່ຈະໄປສືບຄົ້ນຫາສາເຫດຂອງການລະບາດ ແລະ ສຶກສາເສັ້ນທາງທີ່ ຈະໄປ;
- 5) ສຶກສາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ຮັບການລາຍງານ ແລະ ກຽມເອົາຕິດຕາມໄປນຳທີມງານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2. ລົງພື້ນທີ່

- 1) ພົບອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ເພື່ອແຈ້ງຈຸດປະສົງ ແລະ ຖາມຫາຄອບຄົວ ຫຼື ຈຸດທີ່ເປັນບັນຫາ;
- 2) ສືບຫາຄອບຄົວທີ່ມີສັດປົກເຈັບ ແລະ ຕາຍ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາພາຫານະເຂົ້າໄປໃນເຂດສ່ຽງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສຳພາດ

- 1) ເກັບກຳຂໍ້ມູນນຳນາຍບ້ານ ຫຼື ສັດຕະວະແພດບ້ານ ໂດຍນຳໃຊ້ແບບພິມສຳພາດ;
- 2) ສຳພາດຄອບຄົວທີ່ມີການລາຍງານວ່າ ມີສັດປົກເຈັບ ແລະ ຕາຍ;
- 3) ສຳພາດຄອບຄົວອື່ນ ຢ່າງໜ້ອຍ 5 ຄອບຄົວອ້ອມຂ້າງທີ່ມີສັດປົກເຈັບ ແລະ ຕາຍ;
- 4) ຕື່ມຂໍ້ມູນທີ່ຈະແຈ້ງໃສ່ແບບພິມສອບຖາມ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້;

- 5) ແນະນຳອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແຈ້ງເຕືອນປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານໃຫ້ຕິດຕາມການເຈັບ ການຕາຍ ຂອງສັດປີກ ແລະ ຫາກພົບເຫັນສັດປີກເຈັບ ຫຼື ຕາຍ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊາບໂດຍດ່ວນ;
- 6) ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລາຍງານວ່າ ມີຄົນທີ່ມີອາການເປັນໄຂ້ຄ້າຍຄືໄຂ້ຫວັດ ໃຫ້ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສາທາລະນະສຸກຮັບຊາບໂດຍດ່ວນ;
- 7) ແນະນຳໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດ ເຝົ້າລະວັງ, ກັກຂັງ, ບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຂາຍ ແລະ ຂ້າຄົວ;
- 8) ແນະນຳໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດ ຕິດຕາມສະພາບສັດລ້ຽງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສັດປີກຢ່າງ ໃກ້ສິດ;
- 9) ແນະນຳປະຊາຊົນ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດ ກ່ຽວກັບວິທີປ້ອງກັນຕົນເອງ ແລະ ທຳລາຍຊາກສັດຕາຍຕາມ ຫຼັກວິຊາການ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4. ເກັບຕົວຢ່າງ

- ໃຫ້ເກັບຕົວຢ່າງ ຈາກຄອບຄົວທີ່ມີສັດເຈັບ ແລະ ຕາຍ 3-5 ຕົວຢ່າງ;
- ໃນກໍລະນີບໍ່ມີສັດເຈັບ ແລະ ຕາຍ ໃຫ້ເກັບຕົວຢ່າງໃຫ້ໄດ້ ຢ່າງໜ້ອຍ 65 ຕົວຢ່າງ (ໃຫ້ເກັບ 30 ຕົວຢ່າງ ຈາກຜູ້ປາກ ໄກ່, ໄກ່ງວງ ຫຼື ນົກ, ຖ້າເປັນ ເປັດ ຫຼື ຫ່ານ ໃຫ້ເອົາຈາກ ຮູທະວານ 30 ຕົວຢ່າງ ແລະ ຈາກສະພາບແວດລ້ອມ 5 ຕົວຢ່າງ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳ, ອາຫານ ຫຼື ເສດອາຫານ ແລະ ອາຈົມ) ຈາກຄອບຄົວທີ່ເຄີຍມີສັດປີກເຈັບ ຫຼື ຕາຍ ຫຼື ຈາກຄອບຄົວໃກ້ຄຽງຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຄອບຄົວ;
- ຕົວຢ່າງທີ່ເກັບ ຄວນຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ເກັບຮັກສາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ມີການ ໝາຍ ຫຼື ຂຽນລາຍລະອຽດໃສ່ກ່ອງ ຫຼື ພາຊະນະທີ່ບັນຈຸໃຫ້ຊັດເຈນຄົບຖ້ວນທີ່ສຸດກ່ອນມີການນຳ ສົ່ງ;
- ນຳສົ່ງຕົວຢ່າງ ພ້ອມດ້ວຍແບບພິມສົ່ງຕົວຢ່າງ ໄປສູ່ນວີໄຈພະຍາດສັດ ໂດຍຕ້ອງໝາຍ ເຄື່ອງໝາຍ (✓) ໃສ່ໃນແບບພິມ ເພື່ອໃຫ້ສູນວິໄຈຮັບຊາບ;
- ແຈ້ງລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຕົວຢ່າງ ເປັນຕົ້ນ ຖ້າສົ່ງທາງຍົນ ຕ້ອງບອກຖ້ຽວບິນ ແລະ ເວລາ ຈັກໂມງຍົນຈະມາເຖິງ, ຖ້າສົ່ງທາງລົດ ຕ້ອງບອກເບີລົດ ແລະ ເບີໂທລະສັບຕິດຕໍ່ຂອງຜູ້ຂັບລົດ ຄາດ ຄະເນເວລາລົດຈະມາເຖິງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5. ການອະນາໄມຂ້າເຊື້ອ

ກ່ອນໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ຈະອອກຈາກບ້ານ ຫຼື ສະຖານທີ່ທີ່ລົງເກັບຕົວຢ່າງ ຕ້ອງອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພາຫານະ, ມ້ຽນມັດສິ່ງເສດເຫຼືອທັງໝົດໃຫ້ເປັນລະບຽບ ພ້ອມທັງເກັບມ້ຽນຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ, ຖ້າບໍ່ສາມາດກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອດັ່ງກ່າວ ຢູ່ພາຍໃນບ້ານໄດ້ ຕ້ອງມີການສິດພົ້ນຢາຂ້າເຊື້ອ ກ່ອນຈະນຳມາ ທຳລາຍຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ກຽມໄວ້. ຜູ້ສືບຄື້ນຫາພະຍາດຕ້ອງລ້າງມື, ອະນາໄມ, ຂ້າເຊື້ອທຸກຄັ້ງທີ່ມີການສຳ ພັດກັບສັດປີກ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6. ການລາຍງານຜົນ

- 1) ລວບລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ດຳເນີນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຜົນຂອງການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄື້ນສາເຫດຂອງ ການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ;
- 2) ສະຫຼຸບລາຍງານໃຫ້ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ຊາບ ແລະ ເກັບຮັກສາ ແບບພິມໄວ້;

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່:

- 1) ກ່ອນຈະສຳພັດສັດປີກ ຕ້ອງມີການປ້ອງກັນຕົນເອງເຊັ່ນ ໃສ່ຖົງມື, ຜ້າອັດປາກ, ອັດດັງ, ເກີບໂບກ ແລະ ທຳການອະນາໄມດ້ວຍສະບູ ແລະ ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອທຸກຄັ້ງ ຫຼັງການເຮັດວຽກນຳສັດປີກ;
- 2) ທຸກຄັ້ງກັບເຖິງບ້ານ ຕ້ອງທຳການອະນາໄມໂຕເອງກ່ອນ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງ, ໃຊ້ສະບູ ອາບນ້ຳ ແລະ ອະນາໄມໂຕເອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ບໍ່ຄວນເຂົ້າໄປສຳພັດກັບສັດປີກທີ່ຕົນເອງລ້ຽງຖ້າ ບໍ່ໄດ້ມີການອະນາໄມຕົນເອງຢ່າງຄັກແນ່ເສຍກ່ອນ.

ຕົວຢ່າງ: ແບບຟອມສອບຖາມ 1 (ແບບຟອມສອບຖາມສຳລັບບ້ານ/ຟາມ)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ແບບຟອມສອບຖາມສຳລັບບ້າ / ຟາມ
(ຳໃຊ້ກັບເຈົ້າຂອງຟາມສັດປີກ ແລະ ໃ ບ້າ)

ເລກທີແບບຟອມ.....

ຊື່ເຈົ້າຂອງສັດປີກ.....	ບ້າເມືອງ.....	N.....
ແຂວງ.....	ຊື່ຜູ້ສຳພາດ ວັ ທີລົງຢູ່ມຢາມ	E:.....

ຂໍ້ມູ ຂອງເຈົ້າຂອງສັດປີກ: ສຳລັບສຳພາດເຈົ້າຂອງສັດປີກ

ລ.ດ	ຊະ ິດ ຂອງສັດປີກ	ທີ່ມາຂອງສັດ ປີກ (ມາຈາກໃສ)	ຈ. ສັດປີກ ທັງໝົດ	ຈ. ສັດປີກ ປ່ວຍ	ຈ. ສັກປີກ ຕາຍ	ອັດຕາ ສັດເຈັບ (%)	ອັດຕາ ສັດຕາຍ (%)	ສັດສະແດງ ອາກາ (ຂຸງ ລະຫັດຂອງ ອາກາ ໃສ່)	ກ້າ ສຳລິ ຂີ້ສັດ	ກ້າ ສຳລິ ຖໍ່	ກ້າ ສຳລິ ໂຕຢາກ ໄກ່	ກ້າ ສຳລິ ຮູທະວາ ເປັດ	ເລືອດໄສ ເປັດ	ລະຫັດ ຂອງ ຕົວຢ່າງ
1	ໄກ່ພື້ນເມືອງ													
2	ໄກ່ພໍ້ ໄຂ່													
3	ໄກ່ພື້ນຊຸ້ນ													
4	ເປັດ													
5	ໄກ່ງວງ													
6	ຫ່າ													
7	ສັດປີກອື່ນໆ													
ລວມທັງໝົດ														

ລະຫັດຂອງອາກາ ພະຍາດ:

ສັດປີກໄດ້ສັກຢາວັກຊີ (ໄດ້ຫຼື ບໍ່ໄດ້ສັກ), ຖ້າໄດ້ສັກ, ວັກຊີ ຊະ ິດໃດແດ່?	1 ຕາຍກະທັ ຫັ	6 ໜ້າບວມ
	2 ອາກາ ທາງເດີ ທາຍໃຈ	7 ເປັ ຫວັດ ຈຳກັດໄຫລ
	3 ອາກາ ທາງລະບົບປະສາດ	8 ປີກກະຕິ
ປະຫວັດທາງຄຼີ ກຂອງພະຍາດລະບົບຫາຍໃຈຂອງຜູ້ໄດ້ສຳຜັດກັບສັດປີກ:	4 ຕາຊຸ້	9 ອື່ນໆ (ກະລຸນາລະບຸລະອຽດ) ----
.....	5 ຖອກຫ້ອງ	

ລາຍເຊື້ ຜູ້ສຳພາດ.....

ລາຍເຊື້ ເຈົ້າຂອງສັດປີກ.....

ຕົວຢ່າງ: ແບບຟອມສອບຖາມ 2 (ແບບຟອມສອບຖາມຕະຫຼາດ-ແມ່ຄ້າຂາຍສັດປີກ)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ແບບຟອມສອບຖາມຕະຫຼາດ-ແມ່ຄ້າຂາຍສັດປີກ

Live Bird Market - Trader Form

ເລກທີແບບຟອມ _____

ຊື່ຂອງຕະຫຼາດ:	ບ້າ :.....	ເມືອງ:	ແຂວງ:	ຂໍ້ມູນ GPS							
ຊື່ຜູ້ສຳພາດ:.....	ໂທລະສັບ: 9999 6061		N:								
ຊື່ຂອງແມ່ຄ້າ:	ວັນທີລົງຢູ່ມຢາມ:.....		ເວລາຢູ່ມຢາມ:		E:						
ເກັບກຳຂໍ້ມູນສຳລັບແມ່ຄ້າແຕ່ລະຄົນທີ່ຖືກສຳພາດ:											
ຊະນິດສັດປີກ	ຈຳ ວ ສັດ ປີກ ທັງໝົດ	ຈຳ ວ ສັດ ປີກປ່ວຍ	ຈຳ ວ ສັດ ປີກຕາຍ	ອັດຕາຂອງ ສັດປ່ວຍ (%)	ອັດຕາຂອງ ສັດຕາຍ (%)	ອາກາ ທາງລະບົບຫາຍ ໃຈທີ່ຜ່ານມາຂອງຜູ້ໄດ້ ສຳຜັດກັບສັດປີກ	ກ້າ ສຳລິ ຂີ້ສັດ	ກ້າ ສຳລິ ຖໍ່	ກ້າ ສຳລິ ໄຜ່ງປາກ	ເລືອດໄສ	ເລກລະຫັດຕົວຢ່າງ
1. ໄກ່ພັນເມືອງ											
2. ໄກ່ພັນ ໄຂ່											
3. ໄກ່ພັນຊື່ນ											
4. ເປັດ											
5. ໄກ່ງວງ											
6. ຫ່າ											
7. ສັດປີກອື່ນໆ											
ລວມທັງໝົດ											
ແຫລ່ງທີ່ມາຂອງສັດປີກ (ມາຈາກບ້ານ / ຟາມ/ ຕະຫຼາດບ່ອນອື່ນ) ກະລຸນາຂຽນລົງໝົດທຸກບ້ານ/ຟາມ/ຕະຫຼາດ ທີ່ໄດ້ ຊື້ສັດປີກມາຂາຍໃນມື້ນີ້):											
ສະຖານທີ່ກັກສັດປີກໄວ້ຫລັງຈາກຊື້ມາຢູ່ບ່ອນໃດ?.....										ຄວາມຖີ່ຂອງການຊື້ສັດປີກ ມາຈາກແຫຼ່ງ	
ປະເພດຂອງການຂົນສົ່ງສັດປີກ?.....				ອະນາໄມ/ຂ້າເຊື້ອພາຫານຂົນສົ່ງສັດປີກເປັນບໍ່? (Y/N):							
ສະຖານທີ່ກັກສັດປີກໄວ້ ທີ່ທ່ານຂາຍບໍ່ໝົດ ໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ?.....											

ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ສຳພາດ:.....

ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ຈັດກາ ຕະຫຼາດ:.....

ຕົວຢ່າງ: ແບບຟອມສິ່ງຕົວຢ່າງ

ស្ន វិវិធីប្រយោជន៍

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ກາ ປະມົງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ຫລັກ 2 ຖະ ນິ ສຸ ພາ ວົງ, ບ້າ ຊຸ ຕາ ທ່າ, ເມືອງ ສີໂຄດຕະບອງ, ະຄອ ຫລວງ ງາງຈັ . ຕູ້ ປ. : 811

ໂທລະສັບ: 216380 ແຟັກ: 216380. ອີເມລ໌: Pan.88@outlook.com

ແບບຟອມສົ່ງຕົວຢ່າງຂອງສັດປີກ

I. ຂໍ້ມູນ ທົ່ວໄປ

ສະຖາ ທີ່ເກັບຕົວຢ່າງ			ຊື່ບ້າ	ຊື່ເມືອງ	ຊື່ແຂວງ
ຕະຫຼາດ	ຟາມ	ບ້າ			
ຊື່ຜູ້ເກັບຕົວຢ່າງ			ເບີໂທລະສັບ	ວັ ທີ່ເກັບຕົວຢ່າງ	ວັ ທີ່ສົ່ງຕົວຢ່າງ

II. ຂໍ້ມູນ ລະອຽດຂອງຕົວຢ່າງ (F: ຟາມ, M: ຕະຫຼາດ ແລະ V: ບ້າ)

[illegible]

ພາກທີ IV

ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ

ໃນການເກັບຕົວຢ່າງເພື່ອວິໄຈຊອກຫາເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ

1. ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອເປັນຄໍາແນະນຳດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ວິທີເກັບຕົວຢ່າງທີ່ຖືກຕ້ອງ ຈາກສັດປີກທີ່ສົ່ງໄສຕິດເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແລະ ວິທີການຫຸ້ມຫໍ່ ຮັກສາຕົວຢ່າງ ເພື່ອສົ່ງສູນວິໄຈພະຍາດສັດ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ກັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ຜົນວິໄຈ ຖືກຕ້ອງ ຊັດເຈນ;

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ເກັບຕົວຢ່າງ ມີຄວາມປອດໄພ ປາສະຈາກການຕິດເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກແຜ່ກະຈາຍອອກໄປສູ່ຄົນ ແລະ ສັດປີກ ກຸ່ມອື່ນ ຫຼື ເຂດອື່ນ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້:

ມາດຕະຖານ ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດງານ ສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບ ພະນັກງານວິຊາການຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ສືບຄົ້ນຫາພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໂດຍໃຫ້ກວມເອົາການເກັບຕົວຢ່າງຈາກ ຫຼອດລົມ, ຮູ ທະວານ, ເລືອດ ຈາກສັດປີກຍັງມີຊີວິດ ຫຼື ການເກັບຊາກສັດປີກທີ່ຕາຍແລ້ວໝົດທັງໂຕ ໃນເວລາທີ່ເກີດການລະບາດ ຫຼື ໃນເວລາທີ່ມີການເຝົ້າລະວັງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກໃດໜຶ່ງ.

3. ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາສັບ

1. **ສະວັບ ໝາຍເຖິງ** ກ້ານສໍາລິທີ່ໄດ້ຮັບການຂ້າເຊື້ອແລ້ວ ເພື່ອໃຊ້ເປັນອຸປະກອນເກັບຕົວຢ່າງຜັນເອົານໍ້າເມືອກຈາກຮູທະວານ ຫຼື ຜິ່ງປາກຂອງສັດປີກ;
2. **ນໍ້າລ້ຽງເຊື້ອ** ໝາຍເຖິງ ນໍ້າລະລາຍທີ່ປຸງແຕ່ງມາຈາກ ນໍ້າ ປະສົມກັບ ສານອິນຊີ ແລະ ອະນິນຊີ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງຕົວຢ່າງໃນເວລາຂົນສົ່ງ;
3. **ນໍ້າກ້ອນທຽມ** ໝາຍເຖິງ ຖົງ ຫຼື ກ່ອງ ທີ່ບັນຈຸດ້ວຍຂອງແຫຼວພິເສດທີ່ສາມາດຮັກສາຄວາມເຢັນໃຫ້ຢູ່ໄດ້ດົນກວ່ານໍ້າກ້ອນທໍາມະດາທີ່ໄດ້ແຊ່ແຂງແລ້ວ ໃຊ້ສໍາລັບເກັບຮັກສາຄວາມເຢັນຂອງຕົວຢ່າງ;
4. **ເລກລະຫັດຕົວຢ່າງ** ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ຄວາມເປັນໂຕໜັງສື ຫຼື ຕົວເລກ ທີ່ບົ່ງບອກເຖິງລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວຢ່າງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຫຼົງກັບຕົວຢ່າງອື່ນ ໂດຍປົກກະຕິຈະມີລະຫັດ ແຂວງ, ເມືອງ, ສະຖານທີ່ເກັບຕົວຢ່າງ, ວັນ ເດືອນ ປີ ແລະ ເລກລຳດັບຂອງຕົວຢ່າງ.

4. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານເກັບຕົວຢ່າງ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານເກັບຕົວຢ່າງ ຢູ່ໃນມາດຕະຖານ ສະບັບນີ້ ແມ່ນໜ່ວຍປະຕິບັດງານດຽວກັນກັບໜ່ວຍປະຕິບັດງານສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການລະບາດຂອງພະຍາດ ຫຼື ແມ່ນໜ່ວຍປະຕິບັດງານທີ່ຄະນະກຳມະການສະເພາະກົດມອບໝາຍ. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານເກັບຕົວຢ່າງ ສາມາດເອົາສັດຕະວະແພດບ້ານ ຫຼື ເຈົ້າຂອງສັດປີກເຂົ້າມາຊ່ວຍນຳກໍໄດ້.

5. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານເກັບຕົວຢ່າງ

- ດໍາເນີນການສອບຖາມຂໍ້ມູນ ຈາກເປົ້າໝາຍທີ່ຈະລົງເກັບຕົວຢ່າງ;
- ວາງແຜນ ກະກຽມ ພາຫານນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ແບບຟອມສໍາລັບການເກັບຕົວຢ່າງ;
- ປະສານງານ ກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດ;
- ເຂົ້າໄປສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ ເພື່ອເກັບຕົວຢ່າງ;
- ດໍາເນີນການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ຮັກສາຕົວຢ່າງໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມເຢັນ 4-8 ອົງສາ;
- ໝາຍເລກລະຫັດໃສ່ຫຼອດຕົວຢ່າງ ແລະ ຕື່ມຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງໃສ່ໃນແບບຟິມ;
- ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຈັດສິ່ງຕົວຢ່າງທີ່ເກັບໄດ້ ພ້ອມທັງແບບຟິມເກັບຕົວຢ່າງໄປສູ່ນວີໄຈພະຍາດສັດ;
- ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນຂອງການເກັບຕົວຢ່າງໃຫ້ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຊາບ.

6. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ:

1. ຊຸດເກັບຕົວຢ່າງ;
2. ສະວັບ;
3. ຫຼອດເກັບຕົວຢ່າງ ທີ່ມີ ນໍ້າລ້ຽງເຊື້ອ 1.5 mL;
4. ກ່ອງ ຫຼື ຖົງໃສ່ຕົວຢ່າງ;
5. ສະຫຼາກຕິດຕົວຢ່າງ;
6. ບົກເຟີດຂຽນຕົວຢ່າງ;
7. ເຈ້ຍຕາຕະລາງສໍາລັບລົງຂໍ້ມູນ;
8. ແບບຟິມສິ່ງຕົວຢ່າງ;
9. ນໍ້າກ້ອນທຽມ;
10. ກະຕິກນໍ້າກ້ອນ;
11. ຖົງຢາງສໍາລັບໃສ່ຕົວຢ່າງຊາກສັດປົກຕາຍ;
12. ອຸປະກອນເພີ່ມເຕີມອື່ນເຊັ່ນ: ບົກຂຽນ, ປຶ້ມປົກແຂງ, ມົດຕັດ, ສໍາລິຊຸບນໍ້າເຫຼົ້າເກົ້າສິບ, ເຈ້ຍເຊັດມື, ຖົງຢາງໃສ່ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ເຄື່ອງ GPS, ສານແຫຼວຂ້າເຊື້ອມື, ເທບ, ຖົງມື, ເກີບ, ເສື້ອພາກສະໜາມ ຫຼື ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວເອງ ແລະ ອື່ນໆ.

7. ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີເກັບຕົວຢ່າງດ້ວຍສະວັບນໍ້າສັດປົກ

ຂັ້ນຕອນທີ 1.

- ວາງແຜນເກັບຕົວຢ່າງ ໂດຍໃຫ້ກຳນົດແຜນເກັບຕົວຢ່າງຈາກຝູງສັດປົກທີ່ເຈັບ ຈຳນວນ 20 ຕົວຢ່າງ ແລະ ຈາກສັດປົກທີ່ຕາຍ ຈຳນວນ 5 ຕົວຢ່າງ ໃນກໍລະນີເປັນການລ້ຽງສັດປົກເປັນຟາມ;
- ຖ້າເປັນການລ້ຽງສັດປົກແບບຄອບຄົວ ໃຫ້ເກັບຕົວຢ່າງ ຈາກຄອບຄົວທີ່ມີສັດເຈັບ ແລະ ຕາຍ 3-5 ຕົວຢ່າງ;
- ໃນກໍລະນີບໍ່ມີສັດເຈັບ ແລະ ຕາຍ ໃຫ້ເກັບຕົວຢ່າງໃຫ້ໄດ້ ຢ່າງໜ້ອຍ 65 ຕົວຢ່າງ (ໃຫ້ເກັບ 30 ຕົວຢ່າງ ຈາກຜູ້ປາກ ໄກ່, ໄກ່ງວງ ຫຼື ນົກ, ຖ້າເປັນ ເປັດ ຫຼື ຫ່ານ ໃຫ້ເອົາຈາກ ຮຸທະວານ 30

- ຕົວຢ່າງ ແລະ ຈາກສະພາບແວດລ້ອມ 5 ຕົວຢ່າງ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳ, ອາຫານ ຫຼື ເສດອາຫານ ແລະ ອາຈີມ) ຈາກຄອບຄົວທີ່ເຄີຍມີສັດປີກເຈັບ ຫຼື ຕາຍ ຫຼື ຈາກຄອບຄົວໃກ້ຄຽງຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຄອບຄົວ;
- ຖ້າເກັບຕົວຢ່າງ ຈາກສັດປີກປ່າ ໃຫ້ເກັບອາຈີມທີ່ຖ່າຍອອກໃໝ່ໆໃນຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍໃຫ້ສຸ່ມເກັບເອົາຈາກຫຼາຍຈຸດ ຫຼື ບ່ອນທີ່ສັດລົງຫາກິນ;
- ກະກຽມອຸປະກອນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ເຄື່ອງປັ່ງກັນຕົວເອງ, ສະວັບ, ຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອ, ກະຕິກ ແລະ ນ້ຳກ້ອນທຽມທີ່ໄດ້ແຊ່ແຂງໄວ້ແລ້ວ;
- ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສັດປີກເກັບຮັກສາຊາກສັດປີກທີ່ຕາຍ ແລະ ກັກຂັງສັດປີກທີ່ຍັງມີຊີວິດໄວ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 2.

- ໄປຫາຄອບຄົວ, ຕະຫຼາດ ຫຼື ຟາມທີ່ຈະເກັບຕົວຢ່າງ;
- ຈອດພາຫະນະຢູ່ບ່ອນທີ່ຫ່າງໄກ ກັບຄອບຄົວ, ຕະຫຼາດ ຫຼື ຟາມທີ່ເກັບຕົວຢ່າງ ພໍສົມຄວນ;
- ໃສ່ເຄື່ອງປັ່ງກັນຕົວເອງ, ໃສ່ຖົງມື ແລະ ໃສ່ຜ້າອັດປາກ ອັດຕັງ;
- ໃຫ້ຜູ້ຊ່ວຍ ຈັບສັດປີກ ດ້ວຍການຈັບປີກ ແລະ ຂາ ໃນທ່າຫງາຍທ້ອງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ສັດດື່ນ ຫຼື ລຸດມື;
- ຜູ້ເກັບຕົວຢ່າງຈົກຊອງສະວັບ ໃນເບື້ອງທີ່ບໍ່ມີຍອງຝ້າຍ ແລ້ວດຶງເອົາສະວັບອອກມາ ໂດຍຕ້ອງລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ປາຍດ້ານທີ່ມີຍອງຝ້າຍສຳຜັດກັບສິ່ງໃດໆ;
- ຜູ້ເກັບຕົວຢ່າງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັບສະວັບ ພິຮູທະວານ ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ສອດສະວັບດ້ານທີ່ມີຍອງຝ້າຍຕິດຢູ່ ເຂົ້າໄປໃນຮູທະວານຂອງສັດປີກໃຫ້ເລິກພໍສົມຄວນ ແລ້ວຜັນກ້ານຂອງສະວັບໄປມາ ປະມານ 3-4 ຮອບ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໄດ້ເຫຍື່ອເມືອກຢູ່ຮູທະວານຕິດກັບຍອງຝ້າຍໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ (ຮູບທີ 1);

ຮູບ ທີ 1. ຮູບພາບການໃຊ້ສະວັບເພື່ອເກັບຕົວຢ່າງຈາກຮູທະວານຂອງສັດປີກ

- ສຳລັບການເກັບຕົວຢ່າງຈາກຜິ້ງປາກ ຜູ້ເກັບຕົວຢ່າງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັບສະວັບ ອ້າງປາກສັດປີກ ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ສອດສະວັບດ້ານທີ່ມີຍອງຝ້າຍຕິດຢູ່ ເຂົ້າໄປໃນ ຮູເປີດຂອງຫຼອດລົມ ແລະ ຮູເປີດຈາກຜິ້ງດັງຢູ່ເພດານຂອງປາກສັດປີກ ແລ້ວຜັນກ້ານຂອງສະວັບໄປມາ ປະມານ 3-4 ຮອບ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໄດ້ເຫຍື່ອເມືອກຈາກຜິ້ງປາກຕິດກັບຍອງຝ້າຍໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ (ຮູບທີ 2);

ຮູບທີ 2: ຮູບພາບການນຳໃຊ້ສະວັບເກັບເອົາຕົວຢ່າງຈາກຮູເປີດຜຶ້ງດັງຢູ່ເພດານເບື້ອງເທິງ ແລະ ຫຼອດລົມຂອງສັດປີກ

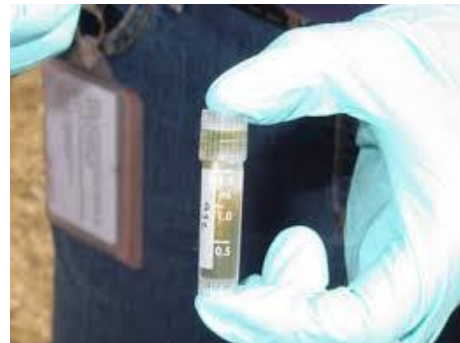

- ສຳລັບການເກັບຕົວຢ່າງຈາກສັດປີກທີ່ຕາຍ ໃຫ້ເອົາຊາກສັດປີກໃສ່ຖົງຢາງທີ່ກຽມໄວ້ແລ້ວ ໃຊ້ສາຍຢາງບ້ວງ ຫຼື ເທບຄຽນ ແລະ ມັດໃຫ້ແໜ້ນ ໂດຍລະວັງບໍ່ໃຫ້ມີອາກາດຢູ່ໃນຖົງ ແລ້ວຂຽນຂໍ້ມູນຂອງສັດປີກ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດປີກໃສ່ໃຫ້ຊັດເຈນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

- ໄຂ່ຝາຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອອອກ ແລ້ວເອົາສະວັບດ້ານທີ່ມີຍ່ອງຝ້າຍຕິດຢູ່ໃສ່ເຂົ້າໄປປະມານ 3-4 ສ່ວນຂອງຄວາມສູງຂອງຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອ ແລະ ສັງເກດໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ຍ່ອງຝ້າຍໄດ້ຖືກຈຸ່ມລົງໃນນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອແລ້ວ ຈຶ່ງຕັດ ຫຼື ຫັກກ້ານຂອງສະວັບໃຫ້ພໍດີກັບການປິດຝາຫຼອດຕົວຢ່າງ (ຮູບທີ 4-5);
- ປິດຝາຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອໃຫ້ແຈບດີ ແລ້ວໝາຍເລກລະຫັດໃສ່ຫຼອດຕົວຢ່າງ ຕາມຕົວເລກທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແບບຟອມເກັບຕົວຢ່າງ;
- ຕົ້ມຂໍ້ມູນໃສ່ແບບຟອມເກັບຕົວຢ່າງໃຫ້ຄົບຖ້ວນ;
- ເອົາຫຼອດຕົວຢ່າງເກັບໃສ່ຖົງຢາງ ແລ້ວ ຂຽນຂໍ້ມູນເຈົ້າຂອງສັດປີກໃສ່ໃຫ້ຊັດເຈນ;
- ນຳເອົາຖົງຕົວຢ່າງ ໃສ່ກະຕິກນ້ຳກ້ອນທີ່ມີນ້ຳກ້ອນທຽມທີ່ກຽມໄວ້ແລ້ວ ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ມີ 4 ກ້ອນ;
- ເກັບມ້ຽນອຸປະກອນ, ແກ້ ຫຼື ປິດເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວເອງອອກ ເອົາໃສ່ໄວ້ໃນຖົງ ຫຼື ກ່ອງທີ່ກຽມໄວ້;
- ອະນາໄມຂ້າເຊື້ອ ມີ ຫຼື ສ່ວນຕ່າງໆທີ່ໄດ້ສຳພັດກັບສັດປີກ ຫຼື ສຳພັດກັບສະພາບແວດລ້ອມໃນເຂດທີ່ທຳການເກັບຕົວຢ່າງ.

ຮູບທີ 3: ຮູບການນຳເອົາສະວັບຕົວຢ່າງໃສ່ຫຼອດນ້ຳລ້ຽງເຊື້ອ

❖ ການນຳສິ່ງຕົວຢ່າງ:

ຂັ້ນຕອນທີ 1.

- ເມື່ອໄດ້ຕົວຢ່າງຈາກພາກສະໜາແລ້ວ ຕ້ອງນຳສິ່ງຕົວຢ່າງຫາສູນວິໄຈພະຍາດສັດ ໂດຍດ່ວນ ປົກກະຕິ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 48 ຊົ່ວໂມງ ຊຶ່ງກ່ອນສິ່ງຕົວຢ່າງໃຫ້ຕິດຕໍ່ຫາສູນວິໄຈພະຍາດສັດສູນກາງ ຕາມທີ່ຢູ່ລຸ່ມນີ້:
ສູນວິໄຈພະຍາດສັດ
ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ຖະໜົນ ສຸພານຸວົງ ຮ່ອມ 7 ບ້ານຂຸນຕາ, ເມືອງສີໂຄດຕະບອງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ
ເບີໂທລະສັບ: 021 216380
ເບີໂທລະສານ: 021 216380
- ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ທຳການກະກຽມຫຸ້ມຫໍ່ກະຕິກນ້ຳກ້ອນທີ່ບັນຈຸຕົວຢ່າງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ເທບຄຽນຮອຍ ຕໍ່ລະຫວ່າງ ຝາກະຕິກ ຕິດກັບຖັງຂອງມັນ ຫຼາຍຮອບໃຫ້ແຈບດີ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມເຢັນຮົ່ວ ອອກພາຍນອກ;
- ຈາກນັ້ນ, ຂຽນຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ສົ່ງ ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃສ່ເຈ້ຍເອ 4 ພ້ອມທັງແນບດ້ວຍແບບຟອມເກັບ ຕົວຢ່າງທີ່ຂຽນຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຕິດໃສ່ຝາກະຕິກຕົວຢ່າງເບື້ອງນອກ;

ຂັ້ນຕອນທີ 2.

ນຳກະຕິກຕົວຢ່າງໄປສະຖານີລົດຂົນສົ່ງ ຫຼື ສະໜາມບິນ ແລ້ວນຳສິ່ງຕົວຢ່າງຕາມທີ່ຢູ່ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ຂ້າງເທິງ ແລະ ໃຫ້ຖາມລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບພາຫານະຂົນສົ່ງ, ຊື່ຜູ້ຂັບລົດ, ນ້ຳເບີໂທລະສັບ, ເລກ ທະບຽນລົດ ຫຼື ຖ້ຽວບິນ ແລະ ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການຄາດຄະເນເວລາ / ສະຖານທີ່ ທີ່ໃຫ້ຜູ້ໄປ ຮັບເອົາຕົວຢ່າງໃຫ້ຖືກຕາມເວລາ;

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

ຜູ້ສົ່ງຕົວຢ່າງ ໂທລະສັບຕິດຕໍ່ ຫາ ຜູ້ໄປຮັບ ຢູ່ ສູນວິໄຈພະຍາດສັດ ຕາມທີ່ຢູ່ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ກຽມໄປຮັບຕົວຢ່າງຕາມການນັດໝາຍ.

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ:

1. ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປົກກະຕິຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ອາດເຖິງແກ່ຊີວິດໄດ້;
2. ຖ້າເກັບຕົວຢ່າງຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງ ຕ້ອງເຮັດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ມີການລະບາຍອາກາດເປັນຢ່າງດີ;
3. ຖ້າເກັບຕົວຢ່າງຢູ່ກາງແຈ້ງພາຍນອກຫ້ອງ, ຜູ້ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍຕ້ອງຢູ່ເບື້ອງຫົວລົມ ເພື່ອຫຼຸດ ຄວາມສ່ຽງໃນການຫາຍໃຈເອົາສິ່ງປົນເປື້ອນ;
4. ໃສ່ຖົງມືທີ່ຮັບປະກັນ;
5. ລ້າງມືດ້ວຍສະບູເລື້ອຍໆ ຫຼາຍຄັ້ງ ແລະ ອະນາໄມຂ້າເຊື້ອໜ້າໂຕະ ແລະ ເຄື່ອງມືເກັບຕົວຢ່າງທຸກຄັ້ງ ຖ້າບໍ່ມີສະບູຕ້ອງໃຊ້ຈຳພວກສານແຫຼວປະສົມກັບເຫຼົ້າເກົ້າສືບກໍໄດ້;
6. ນຸ່ງເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວເອງ ເປັນຕົ້ນ ເສື້ອ, ສິ້ງ, ເກີບໂບກ, ຖົງມືຢ່າງທີ່ຂ້າເຊື້ອໄດ້, ຜ້າອັດປາກ-ດັງທີ່ ຮັບປະກັນ;
7. ເວລາໃສ່ ຫຼື ປົດແວ່ນຕາ ຫຼື ຜ້າອັດປາກ ແລະ ດັງ ໃຫ້ຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ສຳພັດກັບເຍື່ອເມືອກຕາ;

8. ທຳລາຍຂ້າເຊື້ອຊາກສັດປີກ ແລະ ຊີ້ນສ່ວນທີ່ປົນເປື້ອນກັບເຊື້ອພະຍາດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;
9. ບໍ່ໃຫ້ກິນ, ດື່ມ ຫຼື ສູບຢາ ໃນລະຫວ່າງທີ່ມີການເກັບຕົວຢ່າງ.

ພາກທີ V

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ

1. ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອໃຫ້ມີ ຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການ ທີ່ເປັນເອກະພາບໃຫ້ແກ່ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ໃນການຄວບຄຸມ ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ຢູ່ໃນເຂດລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແນໃສ່ ຈຳກັດບໍ່ໃຫ້ ພະຍາດແຜ່ລາມໄປສູ່ເຂດອື່ນ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານ ສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ ຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ໃນເວລາທີ່ມີການປະກາດເປັນເຂດລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກແລ້ວ.

3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

1. ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ໝາຍເຖິງ ຈຸດກວດກາຊົ່ວຄາວ ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງ ເຂດແດງ ແລະ ເຂດເຫຼືອງ ເພື່ອ ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດພະຍາດ ລະບາດ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແລະ ຈະຖືກຢຸດເຊົາ ເມື່ອມີການ ປະກາດຍົກເລີກເປັນເຂດ ໂລກລະບາດ;
2. ເຂດແດງ ໝາຍເຖິງ ເຂດ ທີ່ກຳນົດເອົາຕາມ ຫົວໜ່ວຍການລະບາດ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມພະຍາດຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຖ້າພົບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຢູ່ຄອບຄົວໃດໜຶ່ງໃຫ້ນັບເອົາຈາກ ຄອບຄົວນັ້ນ ອອກໄປອີກຢ່າງໜ້ອຍໃນລັດສະໝີ 300 ແມັດ. ໃນກໍລະນີພົບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຢູ່ພາມ ທີ່ມີການກັກຂັງຕະຫຼອດ ຫຼື ມີລະບົບການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະພາບທີ່ຊັດເຈນ ໃຫ້ຖືເອົາພາມເປັນຂອບເຂດຂອງເຂດແດງ. ຖ້າພົບມີການລະບາດຢູ່ຕະຫຼາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ຂ້າສັດປີກ ໃຫ້ຖືເອົາຕະຫຼາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ນັ້ນ ເປັນເຂດແດງ.
3. ເຂດເຫຼືອງ ໝາຍເຖິງ ເຂດຮອບນອກຂອງເຂດແດງ ໂດຍແມ່ນເລີ່ມຈາກຂອບນອກຂອງເຂດແດງອອກໄປ ໃນ ລັດສະໝີ 5 ກິໂລແມັດ. ກຳນົດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເປັນເຂດເຝົ້າລະວັງ, ເກັບຕົວຢ່າງ ເພື່ອການວິໄຈ ໃນໄລຍະເວລາ 14 ວັນ.

4. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ພະນັກງານວິຊາການຂອງໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເມືອງ ຫຼື ພະນັກງານຂະແໜງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ດຳຫຼວດ ຫຼື ທະຫານ ແລະ ປກສ ບ້ານ ເຂົ້າຮ່ວມ ຖ້າພົບການລະບາດຢູ່ຕະຫຼາດ ຕ້ອງມີພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດ ເຂົ້າຮ່ວມນຳ.

5. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຜິດຊອບໃນການຕັ້ງຈຸດດ່ານກວດກາຊົ່ວຄາວ ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ;
2. ຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ;
3. ແນະນຳໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ສັນຈອນ ເຂົ້າ-ອອກ ຮັບຊາບ ສາຍເຫດຂອງການຕັ້ງຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ;
4. ກວດກາ, ຈົດບັນທຶກ ພາຫະນະ ທີ່ເຂົ້າ-ອອກ ແລະ ວັດຖຸ ສິ່ງຂອງທີ່ເປັນຄວາມສ່ຽງຈະນຳເຊື້ອພະຍາດ ອອກຈາກເຂດລະບາດ;
5. ສິດພິນຢາຂ້າເຊື້ອ ໃສ່ພາຫະນະທຸກຊະນິດທີ່ເຂົ້າ-ອອກ;
6. ຮັກສາຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວໄວ້ຈົນກ່ວາຈະມີການປະກາດຍົກເລີກເຂດລະບາດຢ່າງເປັນທາງການ;
7. ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ.

6. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ

ລາຍການວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຫະນະຮັບໃຊ້;
2. ເຕັ້ນ ຫຼື ຕູບ, ເສື້ອ, ສາດ, ໝອນ, ມຸ້ງ, ຜ້າຫົ່ມ ຫຼື ຖົງນອນ;
3. ເຄື່ອງ GPS;
4. ແຜນທີ່, ແຜນວາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຂດການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ;
5. ປ້າຍເຕືອນ ສຳລັບຜູ້ສັນຈອນໄປ-ມາ ທີ່ມີເນື້ອໃນວ່າ “ຢຸດ” ຈຸດດ່ານກວດກາສັດຕະວະແພດ ກະລຸນາ ໃຫ້ການຮ່ວມມື;
6. ຈັກພິນຢາຂ້າເຊື້ອ;
7. ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ;
8. ຖົງນ້ຳ ຂະໜາດ 200 ລິດ;
9. ເຊືອກ;
10. ໄຟສາຍ;
11. ຈັກໄຟຟ້າສຳຮອງ;
12. ກ້ອງຖ່າຍຮູບ;
13. ຖົງມື, ຜ້າອັດປາກ-ດັງ N95, ແວ່ນຕາ, ເສື້ອກັນຝົນ, ທຽນໄຂ, ດອກໄຟ, ສາຍໄຟ, ຢາກັນຍຸງ;
14. ຊິງຊັ່ງ, ປຶ້ມບັນທຶກ ແລະ ເຄື່ອງຂີດຂຽນ;
15. ສີ່ໂຄສະນາຕ່າງໆ;
16. ຖົງໃສ່ໄກ່, ປຸນຂາວ;
17. ອາຫານ ແລະ ນ້ຳດື່ມ;
18. ວັດຖຸປະກອນອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຕົນເອງ ເທົ່າທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍ: ແຟບ, ນ້ຳຢາ ຂ້າເຊື້ອ, ແປງຖູເກີບ, ຄູ, ຊາມ ແລະ ອື່ນໆ.

7. ບາດກ້າວ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ

ຂັ້ນຕອນທີ 1.

- ຈັດກອງປະຊຸມ ພາຍໃນ ເພື່ອວາງແຜນການລວມໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງຈາກ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ;

- ຈັດກອງປະຊຸມ ຮ່ວມກັບອຳນາດການປົກຄອງ, ອຳນາດແຈ້ງການ ແລະ ແຈ້ງຈຸດປະສົງຂອງການຕັ້ງຈຸດກວດກາຊົ່ວຄາວ;
- ກຳນົດເຂດທີ່ຕັ້ງຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ຮ່ວມກັບອຳນາດການປົກຄອງ ບ້ານ ແລະ ເມືອງ ຕາມເສັ້ນທາງເຂົ້າ-ອອກເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ ຫຼື ຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງ ເຂດແດງ ກັບ ເຂດເຫຼືອງ ຕາມແຜນທີ່ທີ່ໄດ້ກະກຽມແລ້ວນັ້ນ;
- ກວດກາບຸກຄະລາກອນ, ພາຫານະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ. ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຈັດວາງກຳລັງ ໃສ່ຈຸດກວດກາຊົ່ວຄາວ ໃຫ້ພຽງພໍ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2.

- ຈັດກຳລັງພົນເຂົ້າປະຈຳການ ຢູ່ຈຸດກວດກາຊົ່ວຄາວຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້;
- ຜູ້ປະຕິບັດງານໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ;
- ດຳເນີນການກວດກາພ້ອມທັງເຮັດໜ້າທີ່ປະຊາສຳພັນ, ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ສັນຈອນໄປມາໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ເຂົ້າ-ອອກຈາກເຂດພະຍາດລະບາດ;
- ດຳເນີນການສຶດຢາຂ້າເຊື້ອໃສ່ພາຫານະທຸກຄັນທີ່ອອກຈາກເຂດລະບາດ ໂດຍໃຫ້ນຳໃຊ້ຢາຂ້າເຊື້ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;
- ກັກ, ຍຶດ ແລະ ທຳລາຍ ສັດປີກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດປີກ ຫາກພົບເຫັນການລະເມີດ;
- ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດປີກ ຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວໃຫ້ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- ຮັກສາການຈັດຕັ້ງຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ໄວ້ຈົນກ່ວາຈະມີການປະກາດຍົກເລີກເຂດລະບາດຢ່າງເປັນທາງການ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3

- ເກັບມ້ຽນວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຂອງຈຸດດ່ານກວດກາຊົ່ວຄາວໃຫ້ໝົດ ພາຍຫຼັງໄດ້ມີປະກາດຍົກເລີກເຂດລະບາດແລ້ວ;
- ທຳຄວາມສະອາດ, ຂ້າເຊື້ອ ບໍລິເວນທີ່ຕັ້ງຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ;
- ຫົວໜ້າໜ່ວຍປະຕິບັດງານເຮັດບົດສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ໂດຍດ່ວນພາຍຫຼັງທີ່ມີການປະກາດຍົກເລີກເຂດພະຍາດລະບາດ.

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ:

1. ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ເປັນພະຍາດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ.
2. ກ່ອນການປະຕິບັດງານ ຜູ້ປະຕິບັດງານຢູ່ຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ ຫຼື ຢ່າງໜ້ອຍ ຄວນໃສ່ຖົງມື ແລະ ຜ້າອັດດັງແລະ ປາກ N95;

3. ໃນກໍລະນີຕັ້ງຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ຢູ່ຕາມທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ສິດນໍ້າຢາຂ້າເຊື້ອໃສ່ສະເພາະພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງສັດປີກທີ່ຜ່ານເຂດລະບາດເທົ່ານັ້ນ;
4. ການເຮັດວຽກຂອງຈຸດດ່ານຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນໄປຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ;
5. ຂໍ້ຄວນຄໍານຶງ ສໍາລັບການສິດຢາຟົນຢາຂ້າເຊື້ອໃສ່ພາຫະນະທີ່ມີຂີ້ຕົມ ແມ່ນບໍ່ ໄດ້ຮັບຜົນ ສະນັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ລ້າງຕົນລົດເສັຍກ່ອນ ນໍ້າຢາຂ້າເຊື້ອຈຶ່ງຈະສາມາດຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

9. ເອກະສານອ້າງອີງ

1. OIE Terrestrial Animal Health Code (2006), Chapter 2.7.12. Avian Influenza
2. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016.

ພາກທີ VI

ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໃນການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ

1. ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ ໃນການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ຢູ່ບ່ອນເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ແນໃສ່ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກແຜ່ລາມອອກໄປສູ່ວົງກ້ວາງ ແລະ ໃຫ້ມີຂໍ້ມູນເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງພາກລັດ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບການຂ້າທຳລາຍສັດປີກໃນເວລາເກີດການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຢູ່ເຂດທີ່ມີການລະບາດ ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ.

3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ໝາຍເຖິງ ການຂ້າສັດປີກແບບບໍ່ທໍລະມານ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ອາຍກາກໂບນິກ ຫຼື ວິທີ ການດຶງຄໍ.

4. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ແມ່ນທີມງານວິຊາການໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມການຂ້າທຳ ລາຍສັດປີກມາແລ້ວ ໂດຍໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ວິຊາການ ສັດຕະວະແພດຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຈາກຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ເປັນ ສັດຕະວະແພດບ້ານຂອງພື້ນທີ່ທີ່ເກີດການ ລະບາດ.

5. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

- 1) ປະສານກັບອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ເຈົ້າຂອງສັດປີກ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການກັກຂັງ ສັດປີກຂອງຕົນໄວ້;
- 2) ອະທິບາຍ ແລະ ສາທິດ ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການຂ້າສັດປີກທີ່ຖືກວິທີ;
- 3) ອະທິບາຍເຫດຜົນຂອງການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງສັດປີກຊາບ;
- 4) ດຳເນີນການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ໃນເຂດແດງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດສາມາດແຜ່ລາມອອກໄປສູ່ວົງກ້ວາງ;
- 5) ບັນທຶກຂໍ້ມູນລະອຽດເຊັ່ນ: ຊື່ເຈົ້າຂອງສັດປີກ, ຈຳນວນສັດປີກແຕ່ລະຊະນິດທີ່ຂ້າ, ນ້ຳໜັກສັດປີກ ພ້ອມ ທັງລົງລາຍເຊັນໃຫ້ຄົບຕາມແບບພິມ;
- 6) ສັງລວມ ແລະ ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ການຂ້າທຳລາຍສັດປີກ;
- 7) ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ຊາບ.

6. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ

ວັດຖຸປະກອນສໍາລັບການຂ້າທໍາລາຍສັດປີກ ປະກອບມີ:

1. ພາຫະນະ ຮັບໃຊ້ໃນການຂ້າທໍາລາຍສັດປີກ;
2. ຖົງໃສ່ຊາກສັດປີກ;
3. ແບບພິມສໍາລັບບັນທຶກ;
4. ຊິງຊັງນໍ້າໜັກ ຂະໜາດ 60 ກິໂລກຣາມ ຈຳນວນ 1 ໜ່ວຍຕໍ່ທີມ;
5. ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຊຸດ/ຄົນ ປະກອບມີ:
 - ຜ້າອັດປາກ ແລະ ດັງ (N95)
 - ແວ່ນຕາກັນຝຸ່ນ
 - ຖົງມືໜາ
 - ເສື້ອຄຸມທັງຕົວ ແລະ ຫົວ
 - ຜ້າຢາງກັນເປື້ອນ
 - ເກີບໂບກ
 - ຖົງຢາງສໍາລັບໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງທີ່ໃຊ້ແລ້ວ
6. ອາຫານ ແລະ ນໍ້າດື່ມ ສະເພາະທີມງານຂ້າທໍາລາຍສັດປີກ;
7. ລົດຂົນສົ່ງຊາກສັດ ຫຼື ລ້ຽງ, ຈີກ ແລະ ຊ້ວນ;
8. ນໍ້າຢາຂ້າເຊື້ອ, ປຸນຂາວ;
9. ບັງສິດຢາຂ້າເຊື້ອ;
10. ແຟບ ຫຼື ສະບຸ;
11. ຄູຢາງ ຫຼື ຖົງນໍ້າ;
12. ແປງຖູເກີບໂບກ.

7. ຂັ້ນຕອນການຂ້າທໍາລາຍສັດປີກ

ຂັ້ນຕອນທີ 1. ການກະກຽມ ແລະ ປຸກລະດົມ

- 1) ເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດ ກ່ອນດໍາເນີນການຂ້າທໍາລາຍ;
- 2) ເຕົ້າໂຮມສະມາຊິກ ເພື່ອກຳນົດແຜນຂ້າທໍາລາຍ ແລະ ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ;
- 3) ກຳນົດສະຖານທີ່ທໍາລາຍຊາກສັດປີກ;
- 4) ກຳນົດວິທີການຂ້າ ແລະ ທໍາລາຍ;
- 5) ສົມທົບກັບທີມໂຄສະນາ ປຸກລະດົມເຈົ້າຂອງສັດໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື.

ຂັ້ນຕອນທີ 2. ການຂ້າສັດປີກ

- 1) ໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທໍາລາຍສັດປີກ ກະກຽມວັດຖຸປະກອນ ແລ້ວເຂົ້າໄປສະຖານທີ່ ຈະຂ້າທໍາລາຍ;
- 2) ສະມາຊິກໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ;
- 3) ທົບທວນ ແລະ ສາທິດວິທີການຂ້າສັດປີກຊ້ຳຄືນອີກຄັ້ງ;
- 4) ຂ້າສັດປີກໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ ເຊັ່ນ: ຕ້ອງຈັບຂາທັງສອງຂ້າງ ຂອງສັດປີກທີ່ຈະຂ້າ ຮວບເຂົ້າກັນ ດ້ວຍມືຂ້າງໜຶ່ງ ແລະ ໃຫ້ຫົວສັດປີກຢູ່ລະຫວ່າງນິ້ວຊີ້ ແລະ ນິ້ວນາງຂອງມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ, ຈັບຂາສັດ

ປົກໃຫ້ແໜ້ນ, ດຶງ ແລະ ບິດຄໍສັດປົກມາທາງຫຼັງສັດປົກໂດຍໄວຈົນຄໍເຕືອຍ. ເວລານີ້ໄກ່ຈະຕາຍ ແຕ່ ອາດຈະມີການດື່ນໃນໄລຍະໜຶ່ງ;

- 5) ເອົາສັດປົກທີ່ຕາຍໃສ່ໃນຖົງ ພ້ອມທັງນັບຈຳນວນ, ປິດຝາຖົງ, ຊັງນ້ຳໜັກ ແລະ ຈົດບັນທຶກ. ໂດຍ ເອົາສັດປົກຊະນິດດຽວກັນໃສ່ຖົງດຽວກັນ;
- 6) ການຂ້າສັດປົກ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ໃນຟາມ ຫຼື ຄອບຄົວໜຶ່ງ ແລ້ວຈຶ່ງຍ້າຍໄປຫາຟາມ ຫຼື ຄອບຄົວ ອື່ນ.

ຮູບທີ 1. ການດຶງຄໍສັດປົກເພື່ອຂ້າ

ຮູບທີ 2. ການຈັບສັດປົກທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຂ້າ

ຂັ້ນຕອນທີ 3. ການທຳລາຍຊາກສັດປົກ

- 1) ໃຫ້ທຳລາຍຊາກສັດປົກ ດ້ວຍການຝັງ ໂດຍໃຫ້ໂຮຍປູນຂາວຮອງພື້ນຊຸມ. ປູນຂາວຕ້ອງນຳໃຊ້ຊະນິດ ທີ່ມີສູດເຄມີ ເປັນ ແຄນຊຽມໄຮດຣອກໄຊ Ca(OH)_2 ;
- 2) ເອົາຖົງຊາກສັດປົກລົງຊຸມແລ້ວໃຫ້ໂຮຍປູນຂາວທັບອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຈຶ່ງຖິ້ມຊຸມ ໂດຍໃຫ້ຖິ້ມດິນສູງຈາກ ໜ້າດິນ 40 ຊັງຕີແມັດ ແລ້ວໂຮຍປູນຂາວ ແລະ ເຮັດຮົ່ວອ້ອມ ພ້ອມຕິດປ້າຍ ເພື່ອບົ່ງບອກ ສະຖານທີ່ຝັງຊາກສັດຢ່າງຄັກແນ່;
- 3) ຜູ້ຂ້າທຳລາຍສັດປົກ ຖອດຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງອອກ ແລ້ວເອົາໃສ່ໃນຖົງທີ່ກຽມໄວ້, ມັດປາກຖົງ ແລະ ສິດພິນຢາຂ້າເຊື້ອດ້ານນອກໃຫ້ດີ ແລ້ວນຳໄປຝັງພ້ອມກັບສັດປົກທີ່ຖືກຂ້າ ຢູ່ບ່ອນຝັງຊາກສັດປົກ;
- 4) ຖ້າຈະທຳລາຍແບບເຝົາ ຄວນເຝົາດ້ວຍເຕົາເຝົາ ຫຼື ກອງຟືນທີ່ຮັບປະກັນໃຫ້ຊາກສັດໄໝ້ໝົດຢ່າງ ຄັກແນ່;
- 5) ສະມາຊິກໜ່ວຍງານຂ້າທຳລາຍສັດປົກທຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຕົນເອງ, ເກີບໂບກ ແລະ ຊິງຊັງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4. ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເອກະສານຫຼັກຖານ

- 1) ບັນທຶກລາຍຊື່ເຈົ້າຂອງສັດປົກ, ຈຳນວນ ແລະ ນ້ຳໜັກ ຂອງສັດປົກທີ່ຖືກຂ້າ ໃສ່ໃນແບບພິມ;
- 2) ເຊັນຮັບຮອງ ໂດຍ ຫົວໜ້າໜ່ວຍປະຕິບັດງານ, ເຈົ້າຂອງສັດປົກ, ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ພະນັກງານແຂວງ ຫຼື ເມືອງ ຫຼື ຈາກສູນກາງ;
- 3) ເກັບບົດບັນທຶກໄວ້ ພາກສ່ວນລະ 1 ສະບັບ.

ສາທາລະ ລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະ າຖາວອນ
 ແຂວງ ເລກທີ
 ພະແນກ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ວັ ທີ
 ຂະແໜງລ້ຽງສັດ

ບົດບັນຍັດ ທົກກະຕິ ຂ້າທຳລາຍ

- ອີງຕາມ:
- ອີງຕາມ:
- ອີງຕາມ:

ໃ ວັ ທີ.. ເວລາ ໄດ້ມີກາ ຂ້າທຳລາຍສັດປີກຂອງທ່າ ..
 ໝ່ວຍ ບ້າ ເມືອງ ແຂວງ

ລ/ດ	ລາຍກາ	ຈຳ ວ	ຖ້ຳ	ລາຄາຂອງຕະຫຼາດ	ໝາຍເຫດ
1	ເປັດ				
2	ໄກ່				
3	ໄກ່ງວງ				
4	ຫາ				
5	ົກ				
6					
7					

ດັ່ງນັ້ນ,ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບົດບັນຍັດສະບັບນີ້ໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

າຍບ້າ ເຈົ້າຂອງສັດ ຜູ້ບັນຍັດ ທົກ
 ຄະ ະກຳມະກາ
 1
 2
 3

ສາທາລະ ລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະ າຖາວອນ
 ແຂວງ ເລກທີ
 ພະແນກ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ວັ ທີ
 ຂະແໜງລ້ຽງສັດ

ບົດບັນຍັດ ທົກກະຕິ ຂ້າທຳລາຍ

- ອີງຕາມ:
- ອີງຕາມ:
- ອີງຕາມ:

ໃ ວັ ທີ.. ເວລາ ໄດ້ມີກາ ຂ້າທຳລາຍສັດປີກຂອງທ່າ ..
 ໝ່ວຍ ບ້າ ເມືອງ ແຂວງ

ລ/ດ	ລາຍກາ	ຈຳ ວ	ຖ້ຳ	ລາຄາຂອງຕະຫຼາດ	ໝາຍເຫດ
1	ເປັດ				
2	ໄກ່				
3	ໄກ່ງວງ				
4	ຫາ				
5	ົກ				
6					
7					

ດັ່ງນັ້ນ,ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບົດບັນຍັດສະບັບນີ້ໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

າຍບ້າ ເຈົ້າຂອງສັດ ຜູ້ບັນຍັດ ທົກ
 ຄະ ະກຳມະກາ
 1
 2
 3

ສາທາລະ ລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະ າຖາວອນ
 ແຂວງ ເລກທີ
 ພະແນກ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ວັ ທີ
 ຂະແໜງລ້ຽງສັດ

ບົດບັນຍັດ ທົກກະຕິ ຂ້າທຳລາຍ

- ອີງຕາມ:
- ອີງຕາມ:
- ອີງຕາມ:

ໃ ວັ ທີ.. ເວລາ ໄດ້ມີກາ ຂ້າທຳລາຍສັດປີກຂອງທ່າ ..
 ໝ່ວຍ ບ້າ ເມືອງ ແຂວງ

ລ/ດ	ລາຍກາ	ຈຳ ວ	ຖ້ຳ	ລາຄາຂອງຕະຫຼາດ	ໝາຍເຫດ
1	ເປັດ				
2	ໄກ່				
3	ໄກ່ງວງ				
4	ຫາ				
5	ົກ				
6					
7					

ດັ່ງນັ້ນ,ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບົດບັນຍັດສະບັບນີ້ໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

າຍບ້າ ເຈົ້າຂອງສັດ ຜູ້ບັນຍັດ ທົກ
 ຄະ ະກຳມະກາ
 1
 2
 3

ຂັ້ນຕອນທີ 5. ການສະຫຼຸບລາຍງານ

ຫົວໜ້າໜ່ວຍປະຕິບັດງານຂ້າທຳລາຍ ຕ້ອງສະຫຼຸບຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສິ່ງລາຍງານ ພ້ອມແບບພິມ ບັນທຶກການຂ້າສັດປົກກະຕິຢ່າງ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຊາບ.

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ

1. ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປົກກະຕິຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ຮ້າຍແຮງ ເປັນເຊື້ອພະຍາດທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ເຮັດໃຫ້ເຈັບປ່ວຍ ອາດເຖິງແກ່ຊີວິດໄດ້;
2. ການຂ້າທຳລາຍສັດປົກ ຕ້ອງໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ;
3. ໃນເວລາຂ້າທຳລາຍສັດປົກ ຫ້າມກິນ, ດື່ມ, ສູບຢາ ແລະ ໃຊ້ໂທລະສັບ;
4. ການຮັບປະທານອາຫານ, ສູບຢາ ຫຼື ເຂົ້າຫ້ອງນ້ຳ ຕ້ອງຖອດຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງອອກກ່ອນ;
5. ການຂ້າສັດປົກ ດ້ວຍວິທີດຶງຄໍ ແມ່ນບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບເປັດ, ຫ່ານ ຫຼື ໄກ່ງວງໃຫຍ່ ໃຫ້ໃຊ້ວິທີອື່ນທີ່ເໝາະສົມ;
6. ການຂ້າສັດປົກດ້ວຍວິທີດຶງຄໍ ບໍ່ຄວນດຶງແຮງໂພດ ເພາະຫົວໄກ່ອາດຈະຂາດ ເຮັດໃຫ້ເລືອດໄຫຼໃສ່ຜູ້ຂ້າ.

9. ເອກະສານອ້າງອີງ

- 1) OIE Terrestrial Animal Health Code (2006), Chapter 2.7.12. Avian Influenza
- 2) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016.

ພາກທີ VII

ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການປະຕິບັດການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ

1. ຈຸດປະສົງ:

ເພື່ອເປັນຂໍ້ແນະນຳດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍປະຕິບັດງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນ ໃນການເຮັດອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ຢູ່ບ່ອນເກີດການລະບາດພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ແລະ ຮັບປະກັນການຂ້າເຊື້ອພະຍາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດແຜ່ລາມອອກໄປສູ່ເຂດອື່ນ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້:

ມາດຕະຖານໃນການປະຕິບັດການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ໃນເວລາທີ່ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ຫຼື ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ.

3. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ

1. **ການອະນາໄມ ໝາຍເຖິງ** ການທຳຄວາມສະອາດ ກ່ອນຈະສົດພື້ນນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ເຊິ່ງ ໄດ້ແກ່: ການປັດກວາດກຳຈັດຝຸ່ນ, ກຳຈັດຂີ້ສັດປີກ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆ ລວມທັງການລ້າງດ້ວຍນ້ຳ, ການສົດນ້ຳດ້ວຍຄວາມດັນ ຢູ່ພາຍໃນຄອກ ຫຼື ໂຮງເຮືອນລ້ຽງສັດປີກ ຫຼື ຢູ່ຕະຫຼາດຂາຍສັດປີກທີ່ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ.
2. **ການຂ້າເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ** ການສົດພື້ນດ້ວຍນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອພະຍາດທີ່ປະສົມແລ້ວ ຕາມພື້ນທີ່ໃນຄອກ, ໂຮງເຮືອນລ້ຽງສັດປີກ ພາຍໃນຟາມ ຫຼື ຈຸດຂາຍສັດປີກ ຫຼື ບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງ ບ່ອນເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດ ເພື່ອກຳຈັດທຳລາຍເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກໃຫ້ຕາຍ.

4. ໜ່ວຍປະຕິບັດງານງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ແມ່ນໜ່ວຍວິຊາການໜຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໃນການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ຊຶ່ງຄວນປະກອບດ້ວຍ ບຸກຄົນ ຫຼື ສັດຕະວະແພດບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ພະນັກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເມືອງ ຫຼື ພະນັກງານຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງແຂວງ ຫຼື ພະນັກງານຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນສູນກາງ.

5. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານງານອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນການ ຈັດຫາ ຢາຂ້າເຊື້ອ ແລະ ອຸປະກອນ ສຳລັບການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຈັດແບ່ງຈຸດປະຕິບັດງານ;
2. ປະຕິບັດວຽກງານຕາມຄຳສັ່ງຂອງທີມງານຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດ ຫຼັງຈາກໜ່ວຍງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກສິ້ນສຸດລົງ;
3. ທຳຄວາມສະອາດ, ກຳຈັດຂີ້ສັດປີກ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆ ພາຍໃນຄອກ ຫຼື ໂຮງເຮືອນລ້ຽງສັດປີກ ຫຼື ໃນຕະຫຼາດຂາຍສັດປີກທີ່ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດ ກ່ອນຈະສົດພື້ນນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ;

4. ປະສົມນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມສະຫຼາກຢາ ແລະ ກຳນົດປະລິມານນ້ຳຢາທີ່ຕ້ອງການໃຊ້;
5. ທຳການສົດພື້ນນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອຕາມຈຸດ, ພື້ນທີ່ໃນຄອກສັດປົກຢູ່ພາຍໃນບ້ານ ຫຼື ຟາມ ຫຼື ຈຸດຂາຍສັດປົກຢູ່ຕະຫຼາດ ບ່ອນເກີດການລະບາດ ແລະ ບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງ;
6. ເຮັດບົດສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ.

6. ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ

ວັດຖຸປະກອນສາລັບການເຮັດອະນາໄມ

1. ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງຄົບຊຸດ 2 ຊຸດ/ຄົນ ປະກອບມີ:
 - ຜ້າອັດປາກ ແລະ ດັງ N95;
 - ແວ່ນຕາກັນຝຸ່ນ;
 - ຖົງມືໜາ;
 - ເສື້ອຄຸມທັງຕົວ ແລະ ຫົວ;
 - ຜ້າຢາງກັນເປື້ອນ;
 - ເກີບໂບກ;
 - ຖົງຢາງສຳລັບໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງທີ່ໃຊ້ແລ້ວ.
2. ລົດ, ລີ້ຍູ້ ເພື່ອຂົນສົ່ງຖົງໃສ່ຂີ້ສັດປົກ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆໄປຖິ້ມລົງຊຸມທີ່ກຽມໄວ້;
3. ຊັອນ (ຕັກຂີ້ສັດປົກ);
4. ຟອຍກວາດຄອກສັດ;
5. ຖົງໃສ່ຂີ້ສັດປົກ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆ (ເສດອາຫານສັດ, ນ້ຳດື່ມ,.....);
6. ແປງຖູ;
7. ເຊືອກຟາງມັດປາກຖົງ;
8. ບັງສົດພື້ນຢາຂ້າເຊື້ອ (ຊະນິດພາຍ ຫຼື ໃຊ້ນ້ຳມັນ) ຈຳນວນ 2 ຊຸດ;
9. ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ (Virkon S) ແລະ ຈອກວັດແທກຢາຂ້າເຊື້ອ;
10. ປຸນຂາວ;
11. ຖົງນ້ຳ;
12. ຄູ່ນ້ຳ;
13. ແຟບ;
14. ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອມື;
15. ແປງຖູເກີບ.

7. ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດອະນາໄມຂ້າເຊື້ອ

ຂັ້ນຕອນທີ 1.

- 1) ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ຂັ້ນເມືອງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ;
- 2) ກວດກາຄືນຈຳນວນສະມາຊິກ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ແລະ ປະກອບເປັນທີມ;
- 3) ຈັດກອງປະຊຸມວາງແຜນຕາມຂໍ້ມູນຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ;

- 4) ປະສານງານກັບໜ່ວຍປະຕິບັດງານງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າ ສັດປີກທີ່ຈະຂ້າຢູ່ຄອບຄົວ, ຟາມ ຫຼື ຢູ່ຕະຫຼາດໃດແດ່;
- 5) ວາງແຜນປະຕິບັດງານ ໃນການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ກະກຽມວັດຖຸປະກອນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2

- 1) ໄປຫາຈຸດເກີດການລະບາດ ພ້ອມດ້ວຍວັດຖຸປະກອນຄົບຖ້ວນ ໂດຍໄປພ້ອມພ້ອມກັບໜ່ວຍປະຕິບັດງານງານຂ້າທຳລາຍສັດປີກ ຕາມເວລາທີ່ໄດ້ນັດໝາຍໄວ້;
- 2) ໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

- 1) ກະກຽມປະສົມນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ Virkon S ໃນອັດຕາສ່ວນ 1: 250 (ຫຼື ໃຊ້ຢາ 4 ກຣາມປະສົມກັບນ້ຳ 1 ລິດ) ຫຼື ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອອື່ນ ໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານກຳກັບຢາ ຫຼື ຢາຂ້າເຊື້ອຊະນິດອື່ນທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຂ້າເຊື້ອພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປີກ ໂດຍກຳນົດປະລິມານນ້ຳປະສົມຢາຂ້າເຊື້ອຕາມຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບໃຊ້ສິດພິນ ໃນອັດຕາການໃຊ້ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອທີ່ປະສົມແລ້ວແມ່ນ 300 ml ຕໍ່ພື້ນທີ່ 1 ແມັດມົນທົນ;
- 2) ຜອງຢາຂ້າເຊື້ອ ຕາມຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການ ແລ້ວຖອກໃສ່ຖັງປະສົມນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອ ຄົນໃຫ້ລະລາຍເຂົ້າກັນດີ ແລະ ເທນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອທີ່ປະສົມແລ້ວ ລົງໃສ່ໃນຖັງ ຫຼື ບັງສິດຢາ;
- 3) ສິດພິນຢາຂ້າເຊື້ອໃສ່ຄອກສັດໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ພັກຄອກ 24 ຊົ່ວໂມງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4.

- 1) ອະນາໄມຄອກສັດ ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ;
- 2) ພິນຢາຂ້າເຊື້ອຄືນໃໝ່ ຕາມວິທີ ແລະ ປະລິມານຕາມທີ່ລະບຸໃນຂັ້ນຕອນທີ 3.

ຂັ້ນຕອນທີ 5.

ອະນາໄມ ແລະ ເກັບມ້ຽນ ອຸປະກອນ ແລະ ຢາຂ້າເຊື້ອໄວ້ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6.

- 1) ສະມາຊິກໜ່ວຍປະຕິບັດງານໄປຫາເຂດທີ່ສະອາດ ແລະ ຖອດຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;
- 2) ເອົາຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງທັງໝົດທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ໃສ່ໃນຖົງສະເພາະ, ມັດປາກຖົງ ແລະ ສິດພິນຢາຂ້າເຊື້ອດ້ານນອກໃຫ້ດີ ແລ້ວນຳໄປຝັງພ້ອມກັບສັດປີກທີ່ຖືກຂ້າ ຢູ່ບ່ອນຝັງຊາກສັດປີກ ຫຼື ທຳການຈຸດເຜົາ;
- 3) ສະມາຊິກທຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ອຸປະກອນສິດພິນຢາ ແລະ ຕົນເອງເຊັ່ນ: ເກີບໂບກ ເປັນຕົ້ນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 7.

ສະຫຼຸບຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ສົ່ງລາຍງານຕໍ່ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຄຸມພະຍາດລະບາດ ໂດຍດ່ວນ.

8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະມັດລະວັງ:

1. ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປົກຊະນິດຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ຮ້າຍແຮງ ເປັນເຊື້ອພະຍາດທີ່ຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ອາດເຖິງແກ່ຊີວິດໄດ້;
2. ການໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງແບບຄົບຊຸດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດໃນເວລາເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ;
3. ໃນເວລາໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງແມ່ນ ຫ້າມກິນ, ຫ້າມດື່ມ, ຫ້າມສູບຢາ ແລະ ໃຊ້ໂທລະສັບ;
4. ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງຮັບປະທານອາຫານ ຫຼື ປະຕິບັດກິດຈະກຳສ່ວນຕົວ ແມ່ນໃຫ້ຖອດຊຸດປ້ອງກັນຕົນເອງອອກ ແລ້ວທຳການລ້າງມື, ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອເສຍກ່ອນ;
5. ການປະສົມນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອໃຫ້ອີງຕາມສະຫຼາກກຳກັບຜະລິດຕະພັນຢາ;
6. ຄວນນຳໃຊ້ຢາຂ້າເຊື້ອທີ່ຍັງບໍ່ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້. ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອໝົດອາຍຸອາດເຮັດໃຫ້ປະສິດທິພາບຂອງຢາຂ້າເຊື້ອຫຼຸດລົງ;
